

בגורות לבתי ספר על-יסודיים
קי"ץ תשע"ו, 2016
006281
חוברת דפים ממסכת בבא מציעעה
סוג הבחינה:
מועד הבחינה:
מספר השאלון:
נספח:

תלמיד

מסכת בבא מציעא

על פי תכנית הרפורמה למידה משמעותית

הוראות לנבחן

- a. **משך הבדיקה:** שעתיים וחצי.

b. **מבנה השאלה ופתחה הערוכה:** בשאלון זה שלושה פרקים.

פרק ראשון	—	(16×3)
פרק שני	—	(12×3)
פרק שלישי	—	(4×4)
סה"כ		100 נקודות

c. **חומר עזר מיותר בשימוש:** אין.

d. **הוראות מיוחדות:** אין.

כתב במחברת הבחינה בלבד, בעמודים נפרדים, כל מה שברצונך להיכתוב בטיטה (ראשי פרקים, חשיבותים וכדומה).
רשום "טיטה" בראש כל עמוד בטיטה, וישם טיטות כלשהן על דפים שונים למטרת הבחינה לאלו לגרום לפסקית הבחינה!

הנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשונו זכר ומכוונות לנבחנות ולנבחנים אחד.

במאלה

ה שאלות

פרק ראשון (48 נקודות)

ענה על שלוש מהשאלות 1-4 (לכל שאלה – 16 נקודות).

1. הכרעת דין במצבי ספק

א. רישיון במצבה וסיפא במקח וממכר.

(1) העתק מן המשנה את ה"טיפה" שעוסק במקח וממכר.

(2) זה אומר אני ארגתיה וזה אומר אני ארגתיה" (רש"י).

לפי רש"י, כתוב מהו הדין במקרה זה ומהו הנימוק לדין, והסביר מדוע הדין במקרה זה שונה מן הדין במקרה של מקח וממכר.

(5 נקודות)

ב. (1) על פי התוספות במסכת בבא מציעא, מדובר הדין ב"ארבעה" שונה מן הדין ב"שניים" אווחזין בטלית", ומדובר הדין ב"מנה שלישי" שונה מן הדין ב"שניים אווחזין בטלית"?

(2) עיין בדברי התוספות שלפניך, וענה על השאלה שאחריהם. ההוא ארבעה דהו מינצ'ו וכוי - הדין כל דלים גבר. וא"ת מי שנה משניים אווחזין בטלית דאמר בראש בבא מציעא (דף ב, ע"א) דיחילוקו?... ולריב"א נראה שלאו וזוקא אווחזין, מדרדמי לה ל'שאר'. ואדרשمعתין איך לשינוי כდמני התם: "אפיקלו תימא ר' יוסי התם ודאי איך רמאי, הכא אימור תרויהו בהדי הדדי אנבהוה" (בבא מציעא, ג, ע"א). הכי נמי בארבא, כיון דaicא רמאי לא יחלוקו אלא הווי דינה כל דלים גבר.

(תוספות, מסכת בבא בתרא, דף לד, ע"ב)

לפי ריב"א, הסבר מדוע הדין ב"ארבעה" שונה מן הדין ב"שניים אווחזין בטלית".

(7 נקודות)

ג. עיין בדברי הרב יעקב ריישר (שו"ת "שבות יעקב") שלפניך, וענה על השאלה שאחריהם. לבני אומר לי דברמניגים הללו שאנחנו בגללה שלדים ונבזים וקונסין מאוד על ההכחאה וייש כמה חששות אם יפסיק כל דלים גבר. וגם לפי הטעם דכל מי שהאמת אתו ימסור نفسه על דבר זה, גם כן לא שייך בדורות הללו שרבו המתפרצים והגולנים והאלימים שמוטרין נפשם גם על ממונו שאיןו שלהם. (שו"ת שבות יעקב, חלק ב, סימן קסז)

על פי שו"ת "שבות יעקב", מדוע אין פוסקים דין "כל דלים גבר" בימינו?

כתוב שתי סיבות. (4 נקודות)

שבועת המשנה בחשוד על ממון ושבועה

.2.

א. "זה אומר אני מצאתיה וזה אומר אני מצאתיה... זה יישבע... וזה יישבע...".

(1) כתוב בלשונך מודיע שני האוחזים בטלית צרייכים להישבע,

לדעת רבי יוחנן ולדעת אביך?

(2) על פי ריש"י, מודיע לא קיבל אבי את דעתו של רבי יוחנן?

(4) נקודות)

ב. (1) לפי רבי יוחנן, מודיע לא אומרים על אוחז בטלית "מיגו דחשייד אממוןא חשיד

אשבוועטא?"?

כתוב הסבר אחד.

(2) על פי דברי רבי יהודה החסיד שmobאים בתוספות, הסבר בלשונך מודיע גולן —

פסול לשבועה, וחשוד על הממון — כשר לשבועה.

(5) נקודות)

ג. (1) בעלי התוספות כתבו:

"ולא קשה מההוא רעייא... דבנהנך תרי דאכל צרייך לשלם ומהשאר יפירוש על ידי שבועה".

הסביר את הקושיה שהיא אפשר להקשוט מ"ההוא רעייא" על רבי יהודה החסיד.

בדבריך הקפď להסביר את המיללים המודגשתות בקוו.

(2) על פי התוספות, הסבר מודיע קושיה זו אינה קשה.

(7) נקודות)

/המשך בעמוד 4

ייאוש שלא מדעת

.3.

א. (1) הסבר את המושג "ייאוש שלא מדעת", וכותב מודיע לפि אביו הדין במקרה זה הוא "לא הווי ייאוש".

(2) "ת"ש קציאות בדר... מותרות ממשום גול... בזיתים ובחרכובים אסור".
בגמרה מובהקת קושיה על דעתו של אחד מן האמוראים, על סמך המילימ
המודגשות ב��ו.

כתוב מיהו האמורא, והסביר את הקושיה של gamra על דעתו של אמורא זה.

ב. (1) "ת"ש כיצד תתרום שלא מדעת תרומתו תרומה... הרי שבא בעל הבית ומצאו
ואמר לו כלך אצל יפות אם נמצאו יפות מהן תרומתו תרומה".
הסביר את הניסיון של gamra להוכיח מרביותה זו כי ייאוש שלא מדעת "הווי ייאוש".

(2) שלושה אמוראים היו בפרדס של מרבי בר איסיק, וקיבלו פירות מן הארץ שלו.
לפי בעלי התוספות, הסביר את דעת אמייר ורב אש שأكلו מן הפירות האלה,
וاث דעת מר זוטרא שלא אכל מהם.

(6 נקודות)

ג. עיין בדברי הרב מרדי אליהו שלפניך, וענה על השאלה שאחריהם.
והש"ך... כתוב... : 'מדברי התוספות (כבא מציעא, כב, ע"א, ד"ה מר זוטרא) והגנת אש"י והגנת
מרדי שם מבואר אדם נותן לאכול לחברו מדבר שאינו שלו אלא של חברו, אף על פי
שיעור שחבריו יתרצה אסור לאכלו דהכלכה כאבוי דייאוש שלא מדעת לא הווי ייאוש, ואף על גב
דשתה ניחא ליה מעיקרא לא הווי ניחא ליה. ואילוanca כיוון שידוע שיתרצה, אם
שלא מדעת שני, שגם אחר כך איןנו מיאש אלא משום שאינו יודע היכן הוא ובועל כורחו הוא
מתיאש. אם כן אמרינן מעיקרא באיסורה ATI לדייה, דבמה יקנה? אי בייאוש הא השתא אין
מתיאש, ואילו היה יודע שהוא אצל לא מתיאש. מה שאין כןanca כיוון שידוע שיתרצה, אם
כן השתא נמי בהיתרא ATI לדייה, דמסתמא אינו מקפיד על זה. ולפי הניל נראה לומר שהלוקה
לחם מנהנות המכולת ללא ידיעת הבעלים, בגין למחלוקת בין התוספות והש"ך.

(רב מרדי אליהו, שו"ת מאמר מרדי, חלק ג, חושן משפט סימן יא)

לפי דברים אלה של הרב מרדי אליהו, הסביר את הדעה של בעלי התוספות ואת דעת הש"ך
בנוגע לאדם שלוקח לחם ממכלולת שלא בידי העד במלוקת, ומתקווון לשלם בעבורו
אחר כך. (4 נקודות)

/המשך בעמוד 5/

מציאה ברשות של אחר

.4.

א. (1) "מציא בכוטל חדש מהציו ולחוץ שלו".

מדוע הדין הוא "שלו", והרי החפצ' הונח בכוטל ולא אבד?
ענה לפि רשיי או לפि התוספות.

(2) לדברי בעלי התוספות "אין חזר קונה בדבר שיכול להיות שלא ימצינו לעולם".
הסביר את שתי ההוכחות של בעלי התוספות לדבריהם.

(6 נקודות)

ב.

אורחת מצאה תווית פרט בבקבוק משקה שהוגש לשולחנה. הרב רצון ערומי פסק שתווית הפרט שייכת למאחרת. פסיקה זו של הרב רצון ערומי לכואורה אינה מתीישבת עם הפסיקתם של בעלי התוספות.

עיין בדברי הרב רצון ערומי שלפניך, וענה על השאלה שאחריהם.

אם נניח שהבקבוק עם התווית הופקר, עדיין יש מקום לומר שהמאחרת כבעל החזר זכתה בו בKENININ חזר. בעלי התוספות (בבא מציעא, כו, ע"א, ד"ה דעתך) שאלו – מדוע בעל הגל או בעל הכוטל לא וכו' בטමון מדין חזר? והשיבו: 'אין חזר קונה בדבר שיכול להיות שלא ימצינו לעולם'. אם כן, דווקא בטמן ישן שהוא מוטמן עמוק בגל או בכוטל ישן, שאין הרבה סיכויים שבבעל הגל או בעל הכוטל יגלו אותו, אז החזר אינה זוכה לבעל החזר. אבל בדבר שיש סיכוי שיתגלה במהרה, החזר זוכה לבעליה. במקרה דנן, מפאת הפרט של המבצע בעניין תווי הפרט, רבים מבני הבית מודעים ובולשים אחריו כל תווית. לכן אין התווית דומה למטען היישן, שאף אחד אינו יודע על קיומו, ונמצא שאחרה של המאחרת זctaה בתווית עבורה...'

התוספות התכוונו לומר שבבעל החזר לא זוכה על ידי החזו, בדבר שהוא הפקר אם לא ימצינו. ולא התכוונו לומר שאדם שקנה מטלטליין במשיכה, ולא ידע שיש בהם אוצר שהמושך התכוון למכוון לו, שהקונה לא זוכה בו משום שהוא עלול שלא למצאו. ודאי הוא שהמושך מטלטליין זוכה בהם עם כל האוצר שיש בהם ושহמושך התכוון למכוון לקונה לא ידע ולא לבחין באוצר, והוא עלול לזרקו, חובת כל אדם למנוע הפסד ממון, על ידי שיעיד אותו.

(הרבי רצון ערומי, תחומיין כג')

על פי הרבי רצון ערומי, אין ללמד מן הפסיקת בעלי התוספות על המקרה הנדון.

כתב שני נימוקים של הרבי רצון ערומי לטענתו זו. (6 נקודות)

אם היה משכירו לאחרים אפילו (מציא) בתוך הבית הרי אלו שלו...).

על משפט זה מן המשנה הקשחה הגמרא: "ואמאי לייזיל בתר בתרא...".

הסביר את קושיות הגמרא ואת הביסוס לקושיה זה מן הדין שענינו מיציאת מעות בירושלים בשעת הרgel. (4 נקודות)

פרק שני (36 נקודות)

ענה על שלוש מהשאלות 5-8 (לכל שאלה — 12 נקודות).

5. הילך

"סלעים דינרין מלאוה אומר חמץ ולולה אומר שלוש... טעםא דאמר שלוש הא שתים פטור והאי שטר דקמוני ביה הילך הוא ו"ם הילך פטור".

א. (1) הסבר מדוע הודהה בסכום שכתו בشرط נחשבת "הילך".

(2) "טעמא דאמר שלוש הא שתים פטור" — מהו הגורם להבדל בין דין הודהה בשלושה דינרים ובין דין הודהה בשני דינרים?

(5 נקודות)

ב. (1) "ו"ם הילך פטור" — בעלי התוספות שאלו: "וא"ת יהא נאמן בשלוש דמיגו דברי אמר שתים".

הסביר את המושג "מיגו" ואת השאלה של בעלי התוספות.

(2) הסביר את התשובה של בעלי התוספות על שאלתם.

(7 נקודות)

6. מציאות ולפניהם משורת הדין

א. (1) "ת"ש דאמר רב אשי מצא חבית יין בעיר שרובה כנענים מותרת משום מציאה".
מדוע אי אפשר להוכיח מדברי רב אשי שדברי רבבי שמיעון בן אלעזר אמרוים רק במקום שיש בו רוב כנענים?

(2) "ההוא גברא דأشכח זוזי דעתירי בסדינה ושדו בנחר בירן... זיל אכריז".

בגמרא יש ניסיון להוכיח מן הדין שנפסק במקרה זה ש"אין הלכה כרבבי שמיעון בן אלעזר אפילו ברוב כנענים".

הסביר את הՃיחה של ההוכחה.

(6 נקודות)

ב. "כי היא דאבה דשמייאל אל אשכח הנך חמרי במדברא ואהדרינעה למרייהו לכתר תריסר ירחי שתא לפניהם משורת הדין".

(1) על פי רשיי, הסביר את הסיפור, וכתוב מדוע ההתנהלות של אבה דשמייאל היא "לפניהם משורת הדין".

(2) על פי התוספות, הסביר את הסיפור, וכתוב מדוע ההתנהלות של אבה דשמייאל היא "לפניהם משורת הדין".

(6 נקודות)

אונאת דברים וגנבת דעת

.7

א. (1) יש שלושה אנשים שדים לרדת לגיהינום ולא לעלות ממנו. שניים מן השלישה הם "המלבן פניו חברו ברבים והמכנה שם רע לחברו". על כך שאלה הגמרא: "מכנה הינו מל宾ן".

הסביר את השאלה של הגמרא, ואת תשובהה.

(2) צין שני אנשים שצריך להיזהר מאד שלא להונאות אותם בדברים, ובנוגע לכל אחד מהם הסביר מדוע צריך להיזהר מאד.

(8 נקודות)

ב. "רבי יהודה אומר לא יחלק החנווני קליות ואגווני לתינוקות מפני שהוא מרגילן לבוא אצלם מתרין ולא יפחית את השער וחכ"א זכור לטוב".
על פי הגמרא ורש"י, כתוב מהו הנימוק לדין לדעת חכמים כל אחד משני המקרים
שבמשנה. (4 נקודות)

שאלות קצרות

.8

עונה על ארבעה מן הטעיפים א-ה (לכל סעיף – 3 נקודות).

א. "אמר רב נחמן משבעין אותן שבועות היסט".

את מי משביעים "שבועות היסט", ומהי המטרה של שבועה זו?

ב. "כל ספק הינו" – הסביר מדוע "לכתילה לא יטול", והסביר מדוע "וזם נטול לא יתזיר".

ג. "ראה סלע שנפל מ**שְׁנַיִם**" – מהו הדין, ומדוע?

ד. אמר רב בר חנה אמר רבי יוחנן נוח לו לאדם שיבוא על ספק אשת איש ואל ילבין פני חברו ברבים."

דברים אלה נאמרו בנוגע למעשה דוד ובת שבע.

מדוע הוגדרה בת שבע "ספק אשת איש", ומה ענה דוד לאנשים שהלבינו את פניו?

ה.aimaa שלום הקפידה שבעלה, רבי אליעזר, לא ייפול על פניו. פעם אחת לא הקפידה על כך. מדוע? כתוב שני הטעיפים.

/המשך 8/

פרק שלישי – קטע שלא נלמד (16 נקודות)

לפניך משנה ממשכת בבא מציעא, דף קא, ע"ב, וסוגיות gamra בעניינה, שם, דף קב, ע"א. gamra עוסקת בדברי המשנה "הזובל של בעל הבית", והדיון הוא למי שייכים גלים ששוררים (= "תורי") מטילים בחזר הסמוכה לבית המושכר (בחזר דאגיר ליה לשוכר = בחזר שהושכחה לשוכר). למד את המשנה ואת סוגיות gamra (היעזר בפירוש רש"י), וענה על השאלות הנוגעות לסוגיות gamra, לפי הוראה שבעמוד 9.

השואל את הפרה פרק שמיני בבא מציעא

מתרני המשכior בית לחבירו המשכior חייב בדلت בנגרא
ובמנעול ובכל דבר שמעשה אומן אבל דבר שאין מעשה אומן השוכר
עוושה יזובל של בעל הבית ואין לשוכר אלא היוצא מן התנור ומון הכלרים
בלבד:

מתני' ונגרא. שועלין זו לך פלلم ומומין לומו נוקלה פליקופס: פוגן
אל געל פגיא. מאניל. וגמלו פליק לא: פיוולן פטנו. פFER גול געה זכל:

גמרא

וסויו דמאניל. דכין דלע הוגליה לך
מקממל למווי דמאניל קו נא: נאול דמאניל. ואנו צלע פטלי
את קאול: ופסוי דלאו מעולם. וקמס גליס לאפקויל מפקריeo
צעולס וקיעיל ליה חאלו וטפלו קס
הצוויל וסגדין לו זכה צאן: יהא
נו סס מאיה נעי. ציעול קול נעי
צעל נמי צזור נפוך צלאו לו מין
גיגל פלייף למוכה דגיט:

הזובל של בעל
הבית ואין לשוכר אלא היוצא מן התנור
ומון הכלרים בלבד: במאי עסקין אילמא
בחזר דאגיר ליה לשוכר ותורי דשוכר
אמאי של בעה"ב אלא בחזר דלא אגירה
לשוכר ותורי דמשכior פשיטה⁽⁴⁾ פילא ציריכא
בחזר דמשכior ותורי דאותו מעולמא כמו בה
משמעותו לייה לר' יוסי ברבי חנינא רדא"ר יוסי
ברבי חנינא החזו של אדם קונה לו שלא
מREDITO מיתיבי אם אמר כל מציאות שיבאו
לחוכו היום תקנה לי חצרי לא אמר כלום
ואם איתא להא רדא"ר יוסי בר' חנינא חצרו
של אדם קונה לו שלא מדעתו אמר לא
אמר כלום הכא במא עסקין בחזר שאינה
משמעות אי הכי אימא סיפא יצא לו שם
מציאה בעיר דבריו קיימי ואי בחזר שאינה
משמעותה כי יצא לו שם מציאה בעיר
מאי הי' כוון דיצא לו שם מציאה בעיר
מיبدل בדיילי אינשי מינה והוא לה בחזר
המשמעות

ענה על ארבע מן השאלות 9-13 (לכל שאלה – 4 נקודות).

.9. **"הזבל של בעל הבית."**

בתחילת הסוגיה נשאלת השאלה "במאי עסקין", ומובאות שתי דרכים לפרש את המקרה שדין המשנה חל עליו. בכל אחת מן הדרכים האלה יש קושי. הסבר אתה מן הדרכים האלה, ואת הקושי שיש בה.

.10. בשל הקשיים בשתי הדרכים הראשונות פירשה הגמara את המקרה שדין המשנה חל עליו בדרך נוספת.

כתב מהי דרך זו, והסביר מדוע הזבל הוא של בעל הבית ולא של בעל השורדים.

.11. "מسيיע ליה לד' יוסי ברבי חנינה... שלא מדעתו".
כתב מניין הסיווע לדברי רבי יוסי ברבי חנינה, והסביר את הסיווע.

.12. "מיתיבי אם אמר כל מציאות... תקנה לי חצרי לא אמר כלום".
הסביר את הקושיה של הגמara מברייתא זו על רבי יוסי ברבי חנינה, והעתק את תירוץ הגמara לักษיה זו.

.13. "אי הכי אימא סיפה... כחצר המשתרמת".
הסביר את קושיות הגמara מן הסיפה של הברייתא, והסביר מדוע על פי התירוץ שבגמara החצר היא "כחצר המשתרמת".

בהצלחה!

זכות היוצרים שמורה למדינת ישראל
אין להעתיק או לפרסם אלא ברשות משרד החינוך

נספח — חוברת דפים ממנסכת בבא מציעא

הנחיות לנבחן

בחוברת שלפניך דפי גמרא מתוך תכנית הלימודים.
בדפים אלה מובאות הסוגיות שהבחן עוסקות השאלות בפרקים א-ב ב מבחון.

مفתח הדפים בחוברת:

עמודים 3-11 — דף ב, ע"א — דף ו, ע"א

עמודים 13-15 — דף כא, ע"א — דף כב, ע"א

עמודים 17-23 — דף כד, ע"א — דף כז, ע"א

עמודים 24-28 — דף נח, ע"ב — דף ס, ע"ב

בבא מציען פרק ראשון שנים אוחזין

עין משפט
נֶר מָזוֹה

ב

דיבינו חננאל

שננים מוחין נטילים. דוקה מוחין דבניהם מומוקים צה ווילן
זה כה מוש שאלנו כי אם בד מוד נידדו כי מהן
סמכותינו מחייבנו ועלינו לחייב לריכס געלדים שאין צלו ווינו נלמן וו
יינון גזירות: בא לומר בוגה אין גזירון מחרך להלן כוונת

בְּנֵי

מסורת הש"ם

(ג) קע„ נקמען ת„ (ג) קע„ נקמען ת„ (ג) קע„ נקמען ת„
 (ה) רצינע רט„ל (ה) עני„ל (ה) עני„ל
 (ו) נקמען ת„ (ו) נקמען ת„ (ו) נקמען ת„
 (ז) ליט„ל (ז) קיג„ל (ז) קיג„ל
 (ח) סאגעטמיט „ (ח) סאגעטמיט „ (ח) סאגעטמיט „
 (ט) גנרטס נט„ (ט) פ„ל (ט) פ„ל
 (י) ק„ס מומ„ן (י) ק„ס מומ„ן (י) ק„ס מומ„ן

תורה או הרלבָם
ובן תעשה לחמו ובן
תעשה לשלתו ובן
תעשה לכל אבדת אדרת
ונשר תאבן מפעצתה לא
תוכב להעתלה: דברים כב

הנחות ה^ב"ח
ט) ראש"י ל"ס סי' וכוכב:
תמה דרכוב ומיניג:

גלוון השם

מוסך רשי
מצאתה. אמתה קריין
תורתקה, דאתאי לדייד
ויפולן שמען. ווילען
וילען ענין פוכין, ומוקין
אומכין גאנטן מעומת, ווילען
וילען ייְהוָה קדיבין
וילען מטלות קהילין
וילען גאנטן או נקמת
וילען לאנדזוויס (קונן ב').
אמורדי חד כדי. סס מוכן
(בגויין ב')

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

מורות השם

הגהות הב"ח

מוספֵ רשׁי

בדאי תנא מציאות הוה אמיןא מציאות הוא
דרומו רבנן שבועה עליה משום דמורי ואמר
חבריא לאו מידי חסר בה אייל אהפים ואתפליג
בזהירות אבל מקה וממבר דלייא למייר הבי
אימא לא ואוי תנא מקה וממבר ^ו הוה דרומו
רבנן שבועה עליה משום דמורי ואמר חבריא
דרמי קא ייחב ואני דמי קא יהיבנא השטא
דצרכא לדודי אבל מציאה אשקליה אנה וחבריא ליזיל
לטרח ליובן אבל מציאה דליך למייר הבי
אימא לא ציריכא מקה וממבר ^ו ולחוזיו וממאן
מהחרב בע"כ ולא דעננא מי הוא מדעתה ומוי
נקט לא ציריכא ^{דנקט} מתרוייזו מחד מדעתה
וחוא בעל כוורתה למאה מהני דלא בגין נס
דראי בגין נס האמרי ^{כיצד} אלן ואלו בגין לידי
שבועה שא אפיילו הימא בגין נס החם ודאי
איכא שבועה שוא הכא איכא למייר דליך
שבועה שוא אימור רתרוייזו בהדי הדרי
างביהו למאה מהני דלא בסומכים דאי
בסומכים האמר ^{ממן} המוטל בספק חולקין
בלא שבועה ולא מא רבנן הא אמרי המעה
האי מי א"ב רבנן התם דלא תפיס תרויזו
אמרו רבנן המציא מותכירו עליו הראית הכא
תרוייזו תפיס ^{פלגין} לה בשבועה אלא אי
אמרת סומכים השטא ומה התם דלא תפיס
תרוייזו חולקין בלא שבועה הכא רתרוייזו
תפס לה לא כ"ש אפי' הימא סומכים כי אמר
סומכים שמא ושמא אבל ברוי וברוי לא אמר
ולרבה בר רב הונא אמר סומכים דרוא
אפיילו ברוי וברוי Mai איכא למייר אפי' תימא
סומכים כי אמר סומכים היכא דאייא דרוא
דרומנו נא אבל היכא דליך דרוא דרומנו לא
לאו קל וחומר הוא ומה התם דאייא דרוא
דרומנו למר ואיכא דרוא דרומנו למ"ג

תְּדוּמָוֹת וְאַמָּה. מִולָּה סִימָר לְעֵגֶלְמָן נְלִיחָה כִּי גָּלֵל מִסְפָּט: נָלוּ מִידָּה
מִמְּפָקֵד כָּלָס צְמָשׁ בָּהָה נָלָז וְזָה גָּלֵל נְוֹרָה: אֲכָל מִקָּה
מִמְּמָכֵל דִּילְגָּה מִמְּרָאָה. הַלְּעָגָן זָה סָסָה סָסָה נְמָן לְתָם
לְנוּמָלָה דְּלְוָקְמָנִין נְקָמָן דִּינָקָט מְמָרְקוּמָיוֹת וְחַד גַּעַכְךָ
בְּזַרְבְּדָהָרִי יוֹלָה בְּזַרְבְּדָהָרִי יוֹלָה בְּזַרְבְּדָהָרִי יוֹלָה

א' תנא מציאות. מוסס למלוכה וממלֵך מלך ימי ה' חמר נזכר בפסוקים טענ' צידיע אשכביו מנהה ורטו רצנן צבונעה עלייה דדי אשכביוש האל מוקם וממכל לדילם נומלה הק' סולש יודע אשכביו קנהה לנו קוי תפיס ומדמם כי כבור צו טו ונמרעה קמוועל לדמםיק להלן יתירנו יושב הרברטינקן

דרא' הגה מזאה הח' דרומו רבנן שבועה על-
חבראו לא מידי חסר בנה
בחדיה אבל מקח וממ' אמא לא ואין תנא מקה
רבנן שבועה עלייה משוחה
דרמי קא יודיב ואננא דרי
דצרא לא ציריכא אשקל'ן אבל מזאי' אמא
לטורה לייזן אבל מזאי' אמא לא ציריכא מקח ומ' אמא
ציריכט לא ציריכא דנקט בע'ב ולא דענאנא
ההוא בעל כוורתה ל'מ' צי' צי' צי' צי'
בדאי בן נס האמר' ס' מומ' צי' צי' צי'
שבועה שא אפלו תני' צי' צי' צי'
אליא שבועה שלא מא' צי' צי' צי'
האי איא' רבנן ה' צי' צי' צי'
אמרו רבנן המוציא מה
תרתו יהו חולקין בלא
תפסי לה לא כ' ש' אפי' צי' צי' צי'
סומכום שמוא ושם א' צי' צי' צי'
ולרבה בר רב הונא
אפלו ברדי וברוי מאי איא' צי' צי' צי'
סומכום כי אמר סומכום צי' צי' צי'
דרמןנו אבל היכא דלי' צי' צי' צי'
לאו כל וחומר הוא צי' צי' צי'
דרמןנו למ' ואיכא צי' צי' צי'

תפקידו ממה מוקט מרים קמלה ולחט נגמם סמס לדחן מיעיינו סוחה
היבא דאייבא דדריא דרמונזא. פירוטו צבבון טענותויסא ייך ספק
בגדי' דיט להלוד מצעעה על חיילו צבבון מענומוס נגונ
צצחו צגנוו למ פלאס (כ"ק ד"וו) וממליג' פלא (בממו'ו) להלוד
שאפק נולד מענומו דין קו שיטילוקו לפיילו צבבון צבעעה:
ומה התם דאייבא דדריא דרמונזא. ואילcum נמיימר כולה דלמא.
לט פליין הילן לי' סומומוכ ק"ל כרבנן דין נגמם לדל
חישיש נצנעם צו' לדענן נגמם לדלינצה סיכלה דלהיכם נמיימר כולה
דמר פליין צבבון צבעעה מסוס דלהיכם צו' צבעעה צו':
ומה התם דאייבא דדריא דרמונזא. בפרק ח"ס (כ"ג ד' נא. וצט)
גבי' הילנה לדמאל בכ' נמן כל דלטילס גבר פליין מסתמלחין
פלא צממור דילילוקו וממשני סמס ליים לדרכם דרמונזא ולט פליין
וונגה זאמס דהילע דלרכם דמונזא לחיל נמיימר כולה דמר היילוקו גבי'
הילרניא דהילע נמיימר דטראיזו ולחט הילוקן הילן כל לדלטילס גבר
בדרכן ק"יינו מסס לדענין הילקה סבלת דלרכם דמונזא
סיטי' צו'זס מהלך סמס גמור דיליכם דרכם דמונזא דין ציחנוזון הילן
הילבנה גע'ג דהילרניא דטראיזו סיטי' כוון דיליכם דרכם דמונזא ולחט
חווייזין סי' דיעמ' כל דלטילס גבר הילן לענין צבעעה לחט מושעל סבלת
לרכם דמונזא מהלוק צבבון צבעעה מהלי' סיטו' צו'ה' כל מהל
מסס נבליה סו' צימלוקו צבעונוע מהלי' יודס מהל מסס:

עין משפט
נֶר מְצֻוָה

ו' א מ"י פ"כ מהלך
ממליקת הילכה 7 ו'
בשכנועם ובמ"מ קמנג ע'
פ"כ טוק"ע ח"מ ס"י כ'
קעיף ה:

רביינו חננאל

ואמורִי אֵי הַכִּי נָשָׁל
מלכְּרֹב מִן מִכְּרֹב
וּמִמְּרֹב קָלָדָה וְשָׁנִין
אָסָמֶר לְאַלְמָנָה
שְׁנִינָה בְּגֻועָה מִמְּנִי¹
לְקָדְמָה אֲמֹתָה לְחַן
שְׁנִין לְיַמָּה רַיִדָה
מִכְּרֹה וְלוּ תַּחַן אַמְּנִי
דָּמִים וְאַלְמָנָה הַמְּעַט
לְפִי לְלַחְוָה שְׁלָלָת אַיִן
יְהֹודָה יְמִי מִן שְׁנָתַנְתִּי
הַשְּׁלָלָת אֲמֹתָה לְחַן
שְׁנִינָה נְשָׁבֵן הַוּלָקָן
וּכְנִין אֲשֶׁר הָאָשָׁקָה הָאָזְנָה
טוֹנוֹת שְׁקָרָתָה תָּאָזָן
שְׁנִינָה נְשָׁבֵן וּנוֹתָן
מִכְּלָל הַדָּיָן תָּאָזָן
הַרְישׁ לְשָׂבּוֹתָה אֲשֶׁר
אָחָד מִנְחָה. מִוְתִּינְדָּל
בְּכָנָן מִנְחָה דָּלָא
הַרְישׁ וְחַקְנִין שְׁנִינָה
נוֹתָן כְּלָל שְׁבָעָה. דָּרְבִּי
בְּנֵי הָנָן בְּשְׁבָעָה
פְּרָקָל כְּלָל שְׁבָעָה שְׁבָתָה
לְלַחְם וְתָנִין עַל פְּנִים.
הַדָּרְהָיִין אֲשֶׁר יְמִינָה
הָאָזְנָה כְּלָל שְׁבָעָה. דָּרְבִּי
בְּנֵי הָנָן בְּשְׁבָעָה
בְּרִיךְ וְלְכָבֵד בְּקִירָיָה
שְׁנִינָה כָּאָ קָנוֹה וְאַיִן
בְּיִתְרֹן הַמְּבָעָת עֲבוֹדָה
בְּצָהָרָה וְאַרְבָּה. אֲמִירָה
אֲמִירָה לְיַמָּה מִבְּנִי לְאַזְנָה
סְכוּמוֹת אֲמִירָה מִבְּנִי
מִמְּטָלָל תְּרוּחוֹת הַלְּקָן בְּאַזְנָה
שְׁבָעָה הַדָּן שְׁוֹר שְׁנָגָה
תְּהִרְמָה הַנְּמֹצָאת עֲבוֹדָה
בְּצָהָרָה. וְאַרְבָּה אֲמִירָה
אֲמִירָה אֲמִירָה בְּגַם
בְּרִיךְ וְלְכָבֵד אֲמִירָה זָה
אֲמִירָה וְלְכָבֵד אֲלָל הַמְּמָלָא
אֲמִירָה וְלְכָבֵד הַלְּלָל גָּדוֹלָה
בְּדִין הַמְּצָיאָה מִבְּנִי
עַל יְהֹודָה. וְנִגְעָן
הַכִּי שְׁוֹר שְׁנָה אֶת הַפְּרָה
מִמְּנֹאצָה עֲבוֹדָה בְּיִזְרָה
תְּהִרְמָה. אֲמִירָה אֲמִירָה
שְׁלָא גַּנְחָה לְלָהָה וְאַם
שְׁנִינָה לְיַדְתָּה מִשְׁלָחָה
בְּשָׁגָנָה לְיַדְתָּה מִשְׁלָחָה
הַהְוָה הַמְּצָיאָה מִבְּנִי
עַל יְהֹודָה וְבְעַד נִקְעָן
לְלַדְלַד בְּרִיךְ וְסְכוּמוֹת חַכְמָה
הַמְּעַטָּה. אֲמִירָה אֲמִירָה
מִתְּהִרְמָה אֲמִירָה אֲמִירָה
אֲלָא כְּבָנָגָמָא שְׁבָעָה
הַהְוָה הַמְּצָיאָה מִבְּנִי
עַל יְהֹודָה אֲמִירָה. וְפֶרְקִיעָה
יְמִינָה דָּרְבָּה דָּרְבִּי
טָעַן עַלְיהָ הַכָּא דָרְבִּי
הַמְּעַטָּה. הַכָּא דָרְבִּי
תְּהִרְמָה. אֲמִירָה בְּנִי
סְכוּמוֹת אֲפִין. בְּרִי בְּנִי
בְּהַמְּלָחָה פְּרָה בְּחַמְרָה
בְּפִי הַשְׁוֹאָלָה הַפְּרָה
וְדָבְרִי חַיָּה בְּרִי אֲבָבָה
אֲמִרָה בְּרִיךְ בְּרִיךְ הַזָּה
בְּרִיךְ וְהַמְּנִיחָה אֲתָה הַכָּה.

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

מסורת הש"ם

[מוקפתה פ"ח ק']
ג: גיעין מ: כ'
ימומות פו: כליות
[שומות כב', ד)
[ימות יב', ט) [מו'
מן כט', ו] [כבר
ו) מ' מהר"ס
[בצ'ן, ט) בז' ב'ו]

הגהות הב"ח
רשי ד"כ עליים וכו'
מכחישן לכתיב ח'ו
בדע כ"ל ומיצט חותמו
נמתק:

ו' . וכ"מ מנו דחאיך למלומנו חכ"ז
וזוועטל נל חכ"ז לממלומנו נלי צב"לעווונ
כיזו נפערען וספער עד דסוי לי [זווין]
ר פאי. ספאי כפער בכוון ומיעיל מנו
דחאיך לממלומנו חכ"ז אַזעעטָה:
פי אַלְיָנוּ מִתְיָצֵא מִלְוָן. בְּסֻדּוֹתָנוּ

וְאֵלֶּה כְּנָזְבָּדָה כַּעֲדָה לְזֹנוּיָה
חַכְמָה עַמְּתָה וְהַלְּבָדָה עַלְּבָדָה
סִיחָה מְוֻדָּה בְּכָלָה הַלְּבָדָה
וּפְרָעָנָה לְהָ : דְּלָאָה נְמִיָּה
לְכָלָה כְּיוֹן דְּמַשְׁיכָל הַמְּמוֹנָה
הַמְּמוֹנָה חַקֵּד הַצְּבָעָתָה
סָה דָּלָה מְפִיקָן לְקַמְּן (ד' ו').

בכובוליה בעי לדורי ליה. מה ספירות
שיכל נצבע נימול מוגן מהם
ומשיינן דמתהמיין ולכם חיציד ועל זה מיין
למאתיד לממונען נלה חיציד האבדות מהן לא

עין משפט
נֶר מְצׁוֹה

יא א מוי כ"ז מסלומת
טוען ומטע ב' ג
ו[מ"ס ס' ב' מ] מ"ס ע"ה
סימן ט"ז סוף ע"ז
יב ב' מוי כ"ז מסלומת
גננכה ב' כ וס"ג כ ס
ס' ב' ז מ"ס מסלומת טוען
ו[מ"ס ס' ב' מ] מ"ס ע"ה
ח"מ ט"ז סוף ע"ז
יג ג' מוי כ"ז מסלומת
גנונכה ב' כ מג
ע"ז ר' ז

רְבִיעֵי חַנּוּאָל

והיאך זו חמורה מזו
אל עב' שהודאות פיזי
המיבורן ממן קידר'ן
ההודאות בעד' כ' עדים
על אינן מuibורן בס'
קידר'ן מודה בס' שטוח
ההדראות בקצת הטעה
מייבורן בס' העאת
עדי שמייבורן בס' איןו
דין שייבורן בס' בעיה
בקצתן. וכפלין מה
לפיו שב' קידר'ן קבר.
שאמור והה יי' אישם
חטא עליל' וה' ה' באית
אשנו לה' התאר
בדב'ם (שעדין) עלי'
שהודאות מוחב'ין או'ו
קידר'ן לה' שם ייצה
אמר זוד' היינו ואין
קידר'ן מוז'ין והוא יהוד
לומ' לת' ג' שגיג' היינו
בדב'ו ר' מוחב'ין לא'ו
בדב'ו ר' מוחב'ין לא'ו
ר' מוחב'ין לא'ו לא'ו אל'ו

הבאיהו ב' לדי מטה
המזהה באהיהו לדי
קוקב קלב אמור לו מה
אם ריצה לומם מוד היינו
אם ריצה לומם מוד היינו
וכי והוד לדריך פירא
ארציתו שלם שמיין און
באותו מקום שלם שמיין
בלילה הדריך בכון כלום
אם יודה שליח פלוני
מנגה ביזס פלוני במקום
פלוני גאנטן זיטס ווינט
יש שם דער גאנטן זיטס
באותו מקום כוון זיטס ווינט
עטנו במקום פלוני חורק
הדריך זיטס ווינט מהלך
יום הארי הארכטשיד ביל
האי גונאן אמר'י הדיאת
בדיעזון הארכטשיד זיטס
בדיעזון הארכטשיד זיטס
הדריך זיטס ווינט זיטס
ולא להוציא ולפיכך
בכשוויה מקצת טפנעה
חיבר התאזר נגידים שישין
בחוכמתה הדריך זיטס
כח העזים חותם מורתה
הדריך זיטס ווינט זיטס
פץ גאנטן זיטס ווינט זיטס
בכשוויה שבעה כה
פץ גאנטן זיטס ווינט זיטס
הדריך זיטס ווינט זיטס
לכל עין גאנטן זיטס ווינט
דאיגטן זיטס ווינט זיטס
עד זיטס שאן מונט זיטס
מוחיבו שבועה שנאמר
עד איזט מונט זיטס
שחירבוח שבועה זיטס
אתה מונט זיטס זיטס
מה לא' גאנטן זיטס זיטס
שעדר גאנטן זיטס זיטס
זיטס זיטס זיטס זיטס זיטס

לאממי נקמן (ז) (ו) דע מלמד מהאמני
 מהפץ כ' גס מלמד מהאמני
 לאלה מלמד מון' מפי' ועד מה
 וו' מלמד מהמי' הפטיר נטמען
 לדעתםוני יתמה לי נון ק' (ב' ס' ה'
 קודמת פיו גדרה מגדלת עיס' מוכן
 כדפרק נקמן ולכען נמי סוה' ניש' נמען
 וו' לא דבכה דלחן לפוטין לסתות פיו
 ליא' נמיינט עטמען דעתםוני דקסבל
 למנקט נקמן לסתות ק' ז' סון דרכ' קגמיה
 מהבי' קרבן תאמר בעדים ב'. פ'
 מכחישן חומו טיל' קהלה מהר נצע
 קרבן רוחם סוכנין כוגלים כלצונם דפ'
 נון קבנאי דפטור מזום לדסת נמען
 יהו' קרבן לה מכחישן לדלאיך ייטמן
 היל' קרבן גדרן חומו טיל' דעטמען
 מהמי' עטמען קרבן לה קי' מכחישן פ'
 קרבן רוחם ליל' ניימה נון פיעריהו פ'
 לה בסבוןו מס' בסוא' כופר סוח' נצע
 צונען צעל' מס' בסוא' כופר סוח' נצע
 פליס ונה לה ליל' נזמר כו' שארה
 מ' קרבן יול' נמלך דבלין
 ולטס' חומו שמי' קה' וסבלי' רבנן
 לחן זכך כלום דרכ' קהלה (גמota כיאס)
 חמץ מזיד קי' לחן זטמען לו וו' מ' פ'
 (זט') גני' פלוני רבני' לרויין

וְרוֹתָה לְבָצֵעַ חֲלֹן נָעוּרָה:
שְׁוּשָׁמֶת דָּר מַעַם וְמַסְמֵךְ מִן
לְכָן וּמוֹמָס וּמִסְמָךְ חֲלֹן עַל
וּמְזִיר כָּתוּבָה לְכָמָס דָּלְבִּיבָּה מִלְּחָמָה
סְגִוִּילָה לְכָמָס דָּקְכָר דָּלְבִּיבָּה מִלְּחָמָה
אַחֲרָה יְמִינָה יְמִינָה וְלִבְדֵּל
בְּרִיחָה בְּרִיחָה בְּרִיחָה בְּרִיחָה:

7

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

עין משפט
נֶר מְצׁוֹה

1

יד א מי' מ"ב מ"ה טווען
וינטען כל' ע' טוועע' ע'
ח"מ סימן 35 ק"ד ועי'
בג"ז:

לדר' ראייא כהנומינתי לא
בדרא מאה מאר' כי הכהן
דרגן שודיה להאי בצל של
הרבנן והרפסה באה' טלית דיריה
הראה הכהן (נאמ') אן שודיה
לאידין. (ט) ותוב מונגי

עד אחד יובייח שישינו בהם
כין צע"י סומה דעתו
מקלט נאמה מלהמר געריס
העל יומיכי צמאנלאס מה זא
מה סעדייזו אלג ען מה
הקאטלעטן ומון לך לאסמאלי
יעיך לו צזועה ע"י עד האל
סימה מומלט עלי צזועה
האמיר בעדים שעיל מה שכתב
אללא אמר רב פפא אתו מוגלוג שבועה דער
אחד מה לילגלו שבועה דער אחד שכן
שבועה גוררת שבועה האמור בעדים דטמן
כא מהחיבי פיו יוכיח מה לפוי שכן אינו
בחכמה עד אחד יוכיח שישינו בהחכמה
ומוחיבו שבועה מה לעד אחד שכן על מה
שמיעיד הוא נשבע התאמיר בעדים שעיל מה
שכתב הרוא נשבע פיו יוכיח¹⁶ וחוזר הרין לא
שכתב הרוא נשבע פיו יוכיח¹⁶ וחוזר הרין לא
ראוי זה כראוי זה ולא ראי זה כראוי זה
השווה שבchan שעיל ירי טענה בעדים שעיל ירי
ונשבע אף אני אביה עדים שעיל ירי טענה
וכפורה הם באין ונשבע מה להצד השווה
שבchan שכן לא הוחוק כפראן התאמיר בעדים
שchan הוחוק כפראן ובעדים מי הוחוק כפראן¹⁵
והאמיר רב אידי בר אבן אמר רב חסדא
הכופר במלואה כשר לעדרות בפקודן פסול
לעדות אלא פריך הני מה להצד השווה שבchan
שchan אין בחורת הומה התאמיר בעדים שיישן
בחורת הומה הא לא קשיא רב כייא תורה
הומה לא פריך אלא דקאמר ותנא תנא מי
דרמי התם מלולו אית לה סחדי ללה ליה
ליה סחדי דלא מסיק ליה ולא מידי דאי הוה
ליה סחדי לולה דלא מסיק ליה ולא מידי לא
בעי רב כייא לאשתובע הכא כי היכי דאנן
סחדרי¹⁶ הרבה אן סחדי בהאי ואפלו הבי
משתבעי אלא כי איתמר ותנא תנא אידיך
דרבי חייא אמר דאמר ר' חייא מנה לי
בירך והלה אמר אין לך בירך אלא נ' זוז
וועלך חייב מאי טעמא הייל נמי כמורדה
מקצת הטענה דמי ותנא תנא שניהם אוחזין
בטלית הה הכא כיון דתפקידם¹⁵ [אן סחדי
דרמאי דתפקידם]¹⁵ הילך הוא וקונני ישבע
ורוב ששת אמר דילך פטור מ"ט כיון
דאמר לה הילך הני זוז דקאו מודי
בגינויו כמאן דנקיט להו מלוה דמי באינך
חמסים הא לא מודי הילך ליכא הוראת
מקצת הטענה ולבר ששת קשייא מתניתין
אמר לך רב שש תנתני תקנת
חכמים הדיא ואידיך אין תקנת חכמים הדיא
ומיחו אי אמרת בשלמא מדאורייתא הילך
חייב מותקני רבען שבועה בגין דאוריתא אלא
אי אמרת מדאורייתא הילך פטור מותקני רבען
שבועה דליתא דכוותה בראורייתא מותקייבי
סלעים

מסורת הש"ט

הנחות ה' ח' (ט) נמ' דען סאי להאי
אין סאי להאי ומיפלע:

וְהַאֲדָר דֶּרֶךְ מִזְרָחָ אָז
וְהַאֲדָר דֶּרֶךְ פְּרִיכָּא אַחֲרָתָה. מֵהַלְּצָרְדָּקָה שְׁבָחָן שְׁכָן אַיִל בְּתוֹרָה כּוֹמָה (ט) פַּר
כְּבָדָרְקָן לְפָעָלָה. וְהַאֲדָר אַיִל תְּבוֹרָתָה כּוֹמָה שְׁתָחָרָה אַרְוָה נְשָׁתָם לָזְבָּשׂ כְּאֶשֶּׁר גַּוְיִן שָׁאן עֲדוֹת עַד
עַד לְאַלְמָנָה וְאַיִל טְבָעָה זְבָבָה הַשְׁבָעָה הַשְׁבָעָה נְדָתָה תּוֹתָה הַמְלָעִילָה שָׁאן אַהֲרָה יְכָלֵל קְלִימָם

(נ) ע"ש במאמרם של דוד בירני ודוד קומון משלב של רוחנייה יהודית כמקורה של יהדות אמריקאית, יוניברסיטה העברית בירושלים, 1990.

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

מסורת הש"ם

אומר ר' סכמו ג' זו פולני נוה מפלוני סלעין ולו פירס
ורורה מומבו ג' זו למיין סס: יונן אולן מאשף גזרה.
 ז' שמשים וסבון מילויו כרונן דלון פירס יקליס
 ח' א' קפחים ג' קמ' מ'
 ט' קפחים ג' קמ' מ' א' קפחים ג' קמ' מ' א' קפחים ג' קמ' מ'
 י' ז' קפחים ג' קמ' מ' א' קפחים ג' קמ' מ' א' קפחים ג' קמ' מ'
 ז' דלהר ג' מצע ג' גדרה הום וכוכבים
 ק' קדשין ג' ער' שמשות גן:
 מ' ע' טום טומ' טומ' טומ'
 ט' ד' טומ' טומ' טומ' טומ'

גלוון השם

בנין חנאנל (משך)
קעתו. כדרישון
לוד הדרה בשולחן פטור מ-
שבמודה בג'. ר' פטורי דכי
ייחידה הוא הא
מונע מילוי מודה
תקנת דראקס
בכך טענה חיב הא
מפני מה
ההנחה מודה מקטת הטעה
איך איז מעד עזני
במיין חיבור ובר
בידולכטיפה וכור
איאן דאות תעלת
אל כל לאבדר כל
טרואר היה להילו והאר
ושמעון סבר
שנא אל לארה הרוא כל
על אלמן נגנאנ
כל פטור והמודה מקטת
האר אוקשין מה
לומן גון כלום קוקשין הד.
פ' הא
החותםocab גרא
הבר. הכה בשובע
הבר. הכה בשובע

ה' במקצת בלום חייב. כלים וט坐着 מולא נזכרן עט יומל פ"ה: נמי' ז' נקען סבכטס טהין נון חמלוים ווקזין למ קלקלאן קילקע: דומיין ולנס וקידעוט. סכטס סחטה עליון גיגנו: טנייה. קדוזין (ך. ט). נקכטס טהין נון חמלוים צונענות (ך. ט): ספס. בקדוזין: אוג גור גוית נכס בעט וטמאס ווונג לדערדיי דינקון ערמאס

לעולם שתים חייב. ואַתָּה גְּדֹמֵיס
מציך ל贊יה לכטומל סט

כלו ר' עקד: **חָא בְּלִים וּבְלַמִּים**
חֵי. סוה מוי לְפָנוֹי זְמַפְּלַט צָה
צְוִוָּם צִיּוֹן וּמְעוּרָת לְדִסְמָנוֹן: [ה'וֹ]
וּמְאַת יְמָה נְלָמָן בְּמִינָנוֹ דָלִי גְּעַז כְּפָר
כְּבָשָׂעָם וּמְלָא קְפָז כְּמָה

ד' מוצאה

דנו חנוך

ד. רקנית היהודים במקצת כלים מיגן דמתיחיב שבועה בכלים ונשבע גם על הקרן בזקקה זה מקום עיקורו. והם בקידושין פ"א רקנית זוקקן את הגכים שיש להם אחריות לשבע עליהם [אנט] גרא נסבה.

ה) לפניו סגי' כל שימוש חייך ומחייב רכינו נלהך לדגימות וכ"ש גמיס ו' רכינו ו' סוגה כ"מ כלון גממו ע"ז.

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

עין משפט
נֶר מְצֻוָה

יעיר א' א' צה'ריך ב'. מימה נס נמ"ד פ' קלין
קלין גאנזעוי סה קליקען דה ציון
ווכפל זמתקה קליקע פטור טוח וונחטן
דלאג ציון סכל האנטומוי קה מנטומיט
א-סמל גס קליקע ציון קה האנטומוי
קה מנטומיט כי צה'ל מנטומיט וכבר
עד דס' י' הויז ולענעם לא;
אמאי א' צה'ריך קרא ל'מעויז.

ר' יacob

ן ומעורות א"ג "היכא
והוֹדָה בְּלִילִים וּכְפַר
רַמֵּי בֶּרֶת מְאָרְכָּה
הַמְּקַצְּתָּה וְהַדְּרָאָה
וְהַשׁוֹׁאָל נֹשָׂא שָׁכָר
לְאוֹדָא לְהַלֵּךְ לְאָ
סְרָתִי לְקָדְםָתוֹ כּוֹלָה
חֲדָא לְאָדוֹ דְּבָרִים
בָּאוּנָם וְחֲדָא מְתָה
מַיְלָה דְלָאו הַלֵּךְ הוּא
אַפְטוֹרִיקִי לְדָרְבֵּי חַיָּא
חַלָּה אָמַר אַין לְקָדְבֵּי
אָוֹתוֹ שְׁשִׁיבָּוּ חַמְשִׁים
אָאָר תְּלָעָל כָּל אַבְדָה
עַל הַדְּרוֹת פִּיו אַתָּה
יְבִוּ עַל הַעֲדָת עֲדִים
לִיהְיָה דָרְחַיָּא ר' חַיָּא
אָקָרָא אָמַר הַהְוָא
זְהַבְּבוֹה דָרְאַפְטוֹרִיקִי
לְכַתְּבֵבָה וְחַד לְמֹרֶה
הַעֲדָת עֲדִים דְפִטְרוֹ
תַּהְמַעְנָה וְחַד לְמֹרֶה
וְהַדְּרוֹת מִמְּנִין הַמְּעַנְנָה לִתְהַ
רְגַדְתָּן טָעַנוֹ חַטְמֵין
וּרְוֹרְגָמְחַיְבִים: הַחֲוֹא
יְהִיא כָּל יוֹמָא חַיָּותָ
לִיה בְּלָא סָהָר לְסֻפָּה
יִם מַעוֹלָם אָתוֹ סָהָר
תְּרַתִּי מִזְיָהוּ א"ר
חַיָּא קְמִיתָא מִשְׁתְּבָעָ
יִי אָסָא אַתְּאָ מִשְׁתְּבָעָ
לְשָׁבְנָדוֹ קָאמְנָיא
לְדָרְחַיָּא נְחִיבָה
מְנָה לִי מִשְׁבִּיעָן אָתוֹ
נְחָמָן תְּקַנְתָּא הִיא
וְתְּקַנְתָּא

בגלוּגְיָה טמניַת (צ'ק סס) מהי קמְפָנִיל' (טכני) פֶּלִין הוּמְלִי טענו חטין וסודס אונס וסומולְה צ'פְּ (אזוריין) צוועת פֶּלִין' (טכני) קמְפָנִיל' (טכני) פֶּלִין' (טכני) קמְפָנִיל' (טכני) דְּלֵבְוֹן דְּמָמֵר יְכוֹנָה הַסָּאָה וְפֶלְקָן טַנִּי דְּיִיְה גּוֹיִוִים (סס) קְרָבְּ פֶּלְפָּטְן קְרָבְּ מְלִיחָה דְּלֵרְיָה חִיחָה גְּלִיכְתָּה מְלִיחָה מְיִינְיָה דְּמָס לְסָדְקָה בְּקוֹסָה צְבָנָה דְּסָתוּקָה כְּפָלִין דְּפֶלְיךָ נְשָׁלִיל (ד.) וְכָלְמָד שְׂבָעָה צְבָעָה נְבָעָלָה עֲדָלָה לְפָקְדוֹן: שְׁבָנְגָרְן קָאמְנִיא. וְהַיְלָה סְכָנָגְדוֹן צְבָעָנוּ גּוֹעָלָן הַמְּלִיחָה גְּלִיכְתָּה כְּלָדְמָלְרָי גְּבִי חַמְטָן יְעָנָה וְמְמַשְׁן לְלִיְהָן (צְבָעָת קְרָבְּ) וְיִלְבְּסָה כְּלָבְּ רַיְלָה צְבָעָה לְהַוְיִיתָה חַתָּה לִי עַלְלָה נְחָמָן. מְסֻכָּן מְסֻמָּן דְּסָלְכָה כְּלָבְּ קִיבְּ צְבָעָת קִימָט מְלִילָה מְיִינִי יְהִי יְדָעָה כָּלְבָּל יְצָבָעָה צְבָעָה:

וְתִקְנֹתָה

למחי' יוטריך קרלה נמעני קראע מאונע. ליטפין לה מליל ופלט בעכונותן (ז' מ') ואלקון בפלק פאָס (ז' ט'): וופּה זאַז ווועס פֿישן ומערוב.

הוּא תְּהוּמָה דַּגְּנִילָה מֵיִשׁ וְלִילָה קֶרֶם מִלְמָה
לְמַדְלִילָה מִינָס וְזֹהָב עֲדָתָה. לְמַעֲטָה: וְחַד נְאָדוֹת
מִן כְּפָעָה. דַּבְרָי שְׂדֵה מִינָי טֻעָה כְּפִיה סְדָה טֻעָה
סְמָה צָל חַמִיס וְוּכוֹת לוֹ זְכָרָעוֹת פָּטוֹר: אַס יְסָה נְדִרָה
יְתִירִית. לְסָגָלָה כְּמוֹת: אַמְרָה יָסָה גַּעַגְעָה וְסָהָה
צְמִים: וְאַל גַּעַגְעָה כְּמוֹת: וְאַל גַּעַגְעָה סָהָה. וְכֵי
בְּמַלְוָה לְיַיִן פְּקָדָון צָלָם וּזְרַדְמָנוֹת: לְפָנֶינוּ קָהָלִים
לְמַכְתָּבוֹת נְמַמִּים: סְבָדָה מִזְבְּחָה מִזְבְּחָה. לְסָגָלָה
סְכָנָנוֹ וְוּטָל כְּדַלְמָרְעִין צְבָעוֹת (ד' מ'): סְחָקָה עַל
סְכָבּוֹת סְכָנָנוֹ כְּמִים כְּמִים: כְּפָה נְגִימָה. כְּי לִימָה לְלִרְיָה וְלִין
כְּלָמָה סְדֵה בְּמִקְמָה: נְמִיצִים. צְבָעוֹת סִקְמָה מְלָכָה נְמָמָה
סְכָנָנוֹ וְיְנוּלָה: קִיפָת. צְבָעוֹת סְקָמִים נְכָךְ נְקָדִים לְקָדוֹם
לְמַטְעָמָה מְפָלָס צְבָעוֹת (ד' מ'): מַוקָּה הַיּוֹן לְסָסָה וּמְבָרָה
בְּצָלָם: דְּלִי^ג; סְקָנָה פָּה. דְּלִי מְלָדוֹיִתְמָה נְגַם רְמִי צְבָעוֹת עַלְיָה:

ה' מוקממו
ח' דכל העולם יצירנו לנו אכזבנה ויטלו לנו מה אל לנו ועם דתתנו מה
שאנו בראון ישבע לנו נמיינו ונתקל לנו יטב: אין לך בורי פטור וזה
בצ'ק דה מלה. וטא ד'ה מלה) לדם גען לרריה דממעונה מלון ה' פ' כופר בס-
פיטש צערניעס לדע קהיל ווי טעין

מסורת הש"ם

הגהות הב"ח

הגהות הנר"א

משה ישב באהן וטען לרמי הדאי דחיביה לשלמר שבעה אונסן מרכד' כי אין רעהו חמור או שור או כבש כל בהמה לשמותו וטען לרמי הדאי דחיביה לשלמר בת אוסא ונשאר נושא שבעות תחתיה בון שניהם. צירואת ככיפה והודואה מכזקנותו כשר כל וחבירי שבונו שבתו' דוכתיב אשוש

המשך הנספח בעמוד הבא.

אלו מזיאות פרק שני בבא מציעא

מורות הש"ם

הבר"ה

לבסוף
גמאנטיה
עמקין:
מ"ס וכור
ס. נ"ז
ט"ה.

ב' י

א איאושי.
גס נעניים
חלק ומקל
עת כדלקמן
ועין 'צחים'
ב' ל"ה ולחס
ו' עט:

הנור

ר' ש"

משילבו
סבדה, דמכלו
סמלר הענאים,
ונשות ממלוט
טי. סולני.
טפי, ממיין
(ג) מתוגמל
לקוטי בתה
מוליך צנו
הייל פומקון
לקרוט (שׁ).

בכל שעה ועשה ת"ש עיגולו דבילה וכברכו של נחთום הרי אלו שלו אמאו והא לא ידע דרבנן מיניה החט נמי ^ו ואגב דיקורי מידע דודע בזו ת"ש ולשנות של ארבעון הרי אלו מזמן האב דחשבי משמשי ממשמש בהזרכתי יצחק ת"ש יומצא מעות ברתי בכניות ובכתי מדשות ובכל מקום שהרבנים מצוין שם הרי אלו שלו מפני שהבעליים מהיאשן מהן והוא לא ידע דנפלו מיניה אמר רבינו יצחק אדם עשו למשמש בכיסו בכל שעה ת"ש ימאמהתי כל אדם מותרים בבלקט מישלכו בה הנושות ואמרנןמאי רישי לקיש אמר לךטי בתר לקוטי ואמא נני דענאים דהכא מיאשי איכא עניים ברכותא אהירטא דלא מיאשי אמרני כוון דאדא עניים הכא הנך ^ו מעיקרא איאושי קציעות בריך ואפלו בצד שדה קציעות יוכן תנה הנותה לדרך ומצא תאנס התהיה מותרות מישום גול ופטורות מן המערש ביזמים ובחרובים אסור בשלמא רישא לאבי לא קשיא אב דחשבי ממשמש בזו תנה נמי מידע ידע דנתרא אלא סיפה לרנא קשיא דקתרני ביזמים ובחרובים אסור אמר רבינו אבוחו שאני זית ההוא וחוותו מוכחה עליו ואע"ג דעתינו יודיע דענו זיתוי מידע ידע דרכותא דאיינש איניש הוא אי הבץ אפילו רישא נמי אמר רב

שמע ה' והגב שנטל מזה ונתן לך ובן גולן שנטל מזה ונתן לך
וכן

דלבי נפל מיניה לא מיאש. וְהַעֲגָנָה
הַמִּזְבֵּחַ וְהַמִּזְבֵּחַ הַמִּזְבֵּחַ וְהַמִּזְבֵּחַ

קוֹם וּמִמְלָכָה כְּמַה קֵּין דָּכְבָּר קֶסֶּה מִמְּמָחָה?
טו מִנְחָה כְּבִירָה וְלִכְתָּב יְמָנָק נָמִי מְלָא
דְּכִירָה מְלָא לִימָם לְהָלְךָ כְּזַבְּחוּ דְּמַמְּנָע
דְּכִילָן עַיִן קֵרָה הַלּוּ צָנוֹ בָּלְעָגָד הַלְּכָיָד
סְמִינָן מְדוֹרָקָן נָעָמָה (א) סְקָרְבָּסָן מוֹעָיָן
שָׁס וּמִמְעָנָה נָמִי הַעֲגָדָה כְּדִבְצָה שְׁגָבָה
עַדְלִין קֵיסָה גַּעַל הַצִּדְקָה בְּנֵי קְמָלָדָך
וְלֹא יַעֲשֶׂה כַּנְפָל מִיָּסָה:

בשפקרי קודס גמר מליכת פטול
וישם ממעצת ה' גוץ נס שפקרי נל' מהל
גמר מליכת צה"מ' כרך גמיעץ
ה' גוץ נך לוס וע' מ' מייל' קודס גמר
מליכת צלול נמייצ'ו עדין לדמוכא
בפינ' פカリ סטמפני' (ה' ג' ד' למ'יס
סטעמאנ'ן נטומון' צדס' ונדשות מאן
קיע'וות נן גמר מליכתן למיעץ
עד צי'מ'יז'ו ואר'ילו וכח ברא' דה'מו'ה
קודס צי'מ'יז'ו פטורות מן המיעץ
כל'המ'רין גז'ק' (ה' כה.) שמקפרי
כלימו' וצ'יכס' נצ'קל וונצ'לו פטול
מן מיעץ וגבי' קקדק' יהי' כן של'ם
סתקידים קודס גמר מליכת פטול
קודס גמר מליכת ציה' זמיעץ
כל'ו'וכ' קלה' צפליך' קה' מומ' (ק' 6):
ה'אנ'ג' נמי' יידע' ר'יע' נה'ר'א.
בירוק' צפ'ל'ה נ'ת'ב'

עין משפט
נור מצוה

אלו מזיאות פרק שני בבא מציעא

עין משפט
נֶר מָזוֹה

כב

מו א מוי פ"ז מלהק
גילדות וטבילה ס' ג
טומת קי רענן:
מו ב ג ד מוי פ"ז מלהק
מראות ס' ג
יז ה מוי סס קלכה ג:
יח ו מוי פ"ז מלהק
טומחת חילצן קלכה

רכינו חנאל
הן ממשמש בזון כל שעה
והללו אעפ' שנון בגד
שהר צבאות דומחוב
מלילה דמדשה זו הן
כבד ניניאס מון כה
המעיטה. והוא תאה גונטה
לדרך התאים שונן נולפל
מכבנה ריר מכוסת פלכיך
מתיאש מהן ומומרין
שםו גול וטופרן בן
המעדר דין שומר טהור
כל אמרו במעשרה
שלשה האיל שטחים
וגודליהם גולן קתני
בכמערתה. גב גנטל
זהו לוד גבב לה לא גבב
הוא שנגב בטשר. אבל
האי גבב דתקין וורי
הוא שנול בעלה וורי
ונוני גולן קתני
גולן והר לטיסים מודין.
הנ' שטר נור קוזוינו
ונונן רעד שדה הבירוי
אם יתיאש העלבומים
אלו של מילך דבסתמא
יריב להנזר אוילקו ארבא
בשבילן מרדון אהתה
ויכלון להיצל על ידי
דרוחן. תיש' בצד אמור
הרומו שלא מודע
וירומנו ביןן שרים בא
וילע הדריזות ומאז שרים
ואורו לו אלה (לה) וארה
חוותם מאל היפות מוכחה
מיילא שונטה ואיסקון
לא מילר אויל אליט
צון בעלים זה במה
שענעה און אלען דרומה
בלבד שטס דמצ�ה הין
ניריא לה' בפה. אבל
ובו לוחין רורה לא אונס' יפוץ
שאמר לו כל איזל יפוץ
שטס סיפריה האור
לול. ויש' עדרו מושב
עליהם שטח מוקה בו כי
הו בזון כל שעה

כל' דהמאר פטליק שגוזן [טמלל] (ז' ק)
סו ייחוטס געליס:
ואבגנוו. ט' ג' ה' נמייאטו ספגעלאיס
יעירוי צינען להילן כל' הס ווועך בטמלל
אערנברג האן זונען גווען גווען

**בגוטסיטי
דר קוריין.
אוניסטיאן
לדעו זה**

וְכָלֶב נָכֹרֶת וּמִנְגָּד וְכָלֶב יְהוּדָה וְיַעֲקֹב
מוֹזֵעַן וְנָחָמָה גָּנְלָה בְּיַמִּים וְמַעֲקָרָה דְּעַזְוּמָה אַשְׁר נָפָא
בָּל וְמַזְמָן בָּלָבָל: כִּי הָלָנוּ כֵּי כִּי הָלָנוּ אָנוּ מִפְּנֵי
סְבָעָלָת. דְּכָל צָמִיף נָכֶל כְּקוּרְוָת עַזְתָּא וְהַבְּנִיסָּת סְכֻנָּת

מורות הש"ם

(6) בְּקָרֶב מִן. וְעַד
 (5) מִמְּסָדָה לְמִתְּמוֹנָה פְּנֵי.
 (4) נְצָרָבָה גַּם־לְבָשָׂר הַזָּהָר
 נְמִימָנוֹתָה כְּגֻלָּלָה כְּאֵלִים
 עַל־לְבָשָׂר וְעַל־לְבָשָׂר דְּבָרָה צָבָא
 (3) מִטְּמָאָה מִמְּזֹבְּחָה פְּנֵי.
 עַד־(2) קְדוּשָׁה כְּאֵלִים
 דְּמִירָאָה פְּנֵי, (1) עַל־עֲדָה
 (1) סְבִתָּה כְּאֵלִים צָבָא
 עַל־לְבָשָׂר עַל־קְדוּשָׁה
 מִמְּסָדָה (6) מִטְּמָאָה מִמְּזֹבְּחָה פְּנֵי.

תורה או רשות
1. בן תירמיו גם אמרו
תירמיות יי' מבר
מעשנתיכם אשר תקנו
מאית בני ישראל ונתה
מקבננו את תירמיות
לאחרן הבהיר
במדור ייח' כ

גלוון הש"ם

מודר' ריש'
 אם והשש מושם גז
 לא מקפיד צנ' אכ' נט'
 מא שצת ותורה הולא נצ' נט'
 לא צט' מל' ומול' כל' קומ' נט'
 מלה' נטה' שע' יומ' מל' נט'
 גאנ'ן (קדושים' וכו').
 בגמרא' פיר' מה
 קדש' מיל' מה' מה' מה'
 קמ'ן טרא' צו' לא צל' עט' עט'
 דמי' (טבורי וכו'). בז' צו'
 צו' צו' צו' צו' צו'
 צו' צו' צו' צו' צו'
 תורתה המה' בא' לא' לא'
 דרבנן' מוקס' צו' צו' צו'
 וצבל' צמ' צמ' צמ' צמ'
 מונוגט' צפ' צפ' צפ' צפ'

שנintel לה
לון וירדן
קא חוי
בלסיטים
וועו גולן
ונרנו
לו מפני
הבעלים
בשיבול
יבולין
ו מרדפין
לחציזל
ו מרדפין
ורם שלآل
דרדר להזק
ששות אם
ומה ואם
זרוע אם
בא בעל
כל יפות
ומה ואם
תורומו
וזזה ידע
שליח מי
גם אתם
האה האה
לא הכא
אייל זיל
הה דבעל
וס ואול
ג ומצעאו
פנות מהן
רב אשי
א קמיינו
גר אריסק
שפירתא
רכבי מר
דמצואה
א שמע
שם שמה
אננו

ובן ירדן שנטל מוה וננת לוה מוה
נטל ומה שנתן נתן בשלמא גוי
דקה חי להו ומיאש אלא גנב מי
ליה דמאי שתרגמה רב פפא
מושון אי הבי היינו גולן תרי גן
ה ש אשף נחר קורי עצי ואב
בתוך שדה חברו הרי אלו שע
שנתייאשו הבעלים טעם בא מאי עספנין
הא סתמא לא הכא במא יטפא זאמ הו
להציג או הבי אימא יטפא זאמ הו
מרדף אין אהירם חיב להחויר אי
על ידי הרחק מרדף אין איאוש אי
אייאוש מיאש ת ש בצד אמרו והר
מדעת הרמותו תרומה הרי שיר
שרה חברו וליקט ותרם שלא בר
חווש משום גול אין תרומה תר
לאו תרומה תרומה וממן הו
חווש משום גול ואם לאו הרי ש
הבית ומצאו ואמר לו כלך אין
אם נמצאו יפות מהן תרומה ליקטו
לאו אין תרומה בין לך ובין לך
והסיפו עליהם בין לך ובין לך
תרומה וכי נמצאו יפות מהן תרומה
אםאי בעדנא דתרם הא לא ר
תרגמה רבא אלבאי דאבי דשו
ויא ה' מסברא דאי ס' דלא שוויה
הויא תרומה והא אתם אמר רחמנא
הבית כי חרום מבוניות הוא תר
איו ותרם מיפות ובא בעל הבור
ואל כל ציל יפות אם נמצאו י

מִתְּבָאֵן שֶׁעָמָד בַּיּוֹם
בְּבִירְבָּרָה וְלֹא כִּי
מִתְּבָאֵן שֶׁעָמָד בַּיּוֹם
בְּבִירְבָּרָה (קְדוּשָׁה ז').

המשך הנספח בעמוד הבא.

אלו מזיאות פרק שני בבא מציעא

עין משפט
נֶר מְצׁוֹה

כד

לד א מ"י פ"ד ע"נ
ונל"ג א"ב ג"ה
יג סמג ע"נ ט"ש ע"ע
ח"ט י"ג רכט קפ"ט ע"נ
לה ב מ"י פ"ד ס"כ כ"ב
ט"ש ע"מ א"ב ס"כ
קפ"ט ע"מ א"ב ס"כ
ג מ"י מ"ל נ"ז ג"ה
כ ט"ש ע"מ ח"ט י"ג מס' כ"ב
פ"ג:
הן צ"ו י"ג מ"ל נ"ז
ונל"ג ג"ה ז ע"נ
בצ"ו ומגמ' מס' כ"ב
ס"מ ט"ש ע"מ ח"ט י"ג
לט' ט"ש ע"מ ח"ט י"ג
לו ד מ"י מ"ל נ"ז
ונל"ג ג"ה ז ע"נ
בצ"ו ומגמ' מס' כ"ב
ס"מ ט"ש ע"מ ח"ט י"ג
לט' ט"ש ע"מ ח"ט י"ג
לו א מ"ג ס"כ ט"ש ע"מ
ס"ק ט"ש ע"מ י"ג
אבל שנות חייך להברין. דמיין
ס"ו פ"מ ומתיין דקמיין

ונוגמה דמיינן מיעוט: לא כל דמ"ם מספונטן דען מינו למיימתו, כי אם נטולו נס כז' בדרכו סטלטינן רציס מווין זס פולטיליג זס גאנטנטקון.

נדפסים: **מן** שמעת לה דאיוֹל בתר רובה. פירוש נדי מלוחות וטל ציון סה
ותפשות מינה דמודו רבען לדר"ש ב'. וה' שי צעי למफטח דמודו רבנן ייימום ר' ט' ט' קייל
דליך הפלין ברכוב יטלן סהי הלו צלו ולבדן הפלין ברכוב כנעניש חייך לאכני
חיה [לכני] לר' ס' ווי רבנן מילון ה' כ' בר' כרוכ כנעניש קרי הלו צלו: **בטעמו.** וו' צע ניחן חילוק
דרוג העיר לר' ס' ולרבנן מילון ה' כ' בר' כרוכ כנעניש קרי הלו צלו דחי מילון ממקם
רו' ר' קעריה הלו צ'טילן מטמא גמוקס ברוכו צני מילון מילוס סס דחי מילון ממקם
ויל' זכרם סמפה יסא כנעניש ה' ווי הפלין ספיטי ממקום צרמ' ו/or' צבעמון נלה גען זו שי מילון
ויל' זכרם סמפה יסא כנעניש ה' ומילון ה' מילקה המפה וצעלגנה חמוץ סס קוזל וו' אטמייל
ויל' זכרם סלודס סלודס סגן נקחה וווע'ג דחיכן רו'ם הפלין לביינן טעמעה לר' ס' דץ זכרם
מדעת בענש צלקומס ערל'ין ג' דע סהו'גד צננקה וברוכ כנעניש קו צלו דמלין ז'

(ה) ב"ג כ' קפ[...], ב' סוכָה
מד: ע"ש דמימלה סוכָה
(ו) ג' מ"ג, ד' נקען צ[...]
(ז) ע' תוכָה, ג' כב: ד"ג
חוון, ח' נעליל כל[...], ח' ס[...]
טכניין, עין רצ[...]
(ח) טכניין פ' מ"ס ע"ש ע"ש
(ט) ט' נקען סכ[...], ט' ס[...]
ט' ק"ל ולכו ע"ש
(י) נעליל כת[...], י' ל"ג
ל"ג כוונ[...]

הגהות הב"ח

גלוון הש"ם

הנחות הגרא"
[א] נ"מ, כדי מסתן, נ"מ
 סכמ"ב' וס"ע הל' כבבון
 כדי חיל' מסתן כי גלגול
 כדי עין ור' ר' לוי ומ"ש
 ס"ב ס"ב ס"ב כ"ב
[ב] שם דלאן, ר' כסוס
 עלי' י"ג דלאלון וכ"ה
 ביל"ו וטל"ס: **[ג]** ר"ש כ"ז

לעוז רשי
פוטיא"ש [פוטי"ש].
חולדה.

אלו מזיאות פרק שני בבא מציעא

מסורת הש"ם

וְעַמְקָדֵן כִּי־בְּנֵי מִשְׁמָרָה דָּרֶךְ נְגַדְּלָה
וְעַמְקָדֵן כִּי־בְּנֵי מִשְׁמָרָה דָּרֶךְ נְגַדְּלָה
וְעַמְקָדֵן כִּי־בְּנֵי מִשְׁמָרָה דָּרֶךְ נְגַדְּלָה
וְעַמְקָדֵן כִּי־בְּנֵי מִשְׁמָרָה דָּרֶךְ נְגַדְּלָה

הנחות הב' ח

הנואל (**המש'**)
הנואל מונח ברכבי וכיסי
מגנני לזר או אינשי.
הנואל הוא אבאו של דראיל
ובאטאנא שקליריהו.
הנואל דיברא
הנואל רוקוןיו לאשפה אלדי צ'ו
הנואל כובי כובוי וסמי
הנואל עזרה והעזרה
הנואל אשפה. פ"ז
הנואל יש בו אבאו אבאו
הנואל יש לו ישי' ו' ישי'
הנואל יין להחוך
הנואל כבש והחוך
הנואל ולאלט ווועל
הנואל לחן פ'ו
הנואל גונעת בלב
הנואל נטב' וטב'

לכָּבְדִּי צַיֵּן קְוֹלִים. מִכְּלֻיִּם וְסִילָּה סָעִ' וְלִקְמִיסָּה מֶל' סִילָּי עֲדִי:
 אַחֲם מַלְמָן וְאַחֲם מַלְמָן. וְאַבְלָתָתָה מַיִּס עַל וְמַיִּס עַל זֶה:
 יְנוּרִינָה פִּי. נַיְרָה קְשָׁר כְּמוֹגָעָה: מַהְנָּגָה מַהְנָּגָה כְּפָפָה
 זָהָר חַדְגָּדִין גַּוְלוֹת מַקְוָרָהָן. נַפְשָׁה סְמִינָה מַתְמָלָה סָל עַזְהָר
 דָּל קִיטָּס: חַל בְּגִיסָּה. חַל בְּגִיסָּה: יְלָעָגָה:

ת ש דורתא מזא
לו שלו אבוני בית
ווארלו חן⁽⁶⁾ אבוני וחתת מבאן ואחת על
טבריא מזא סלע בשוק
של הייא חדש
מלך פלוני הייא לא
א אפללו שמנו ברוב
יע שאין סימן למטרבע
קקה ומאייניש אחריניא
אחד הגביה או אחר

א בgal וכבותל ישן
בכבותל חדרש מחציו
פניהם של בעל הבית אם היה משבירם לאחרים
ג הרי אלו שלו: נג'תנא מפני שיכל לומר לו
ה אמרו מנצחני ישראל לא מנצחנו לא צריכא
דשטור

באבנִי בית קָלָם. מכון לְרֵאַמֶּד לְאַנְסָס עֲזֵי מִירְקָוִים הַלְּגָן קָלוֹק כְּדַמְלֵין סָכָם וְסָמָךְ דָּקָרִי נִיא צָעַמְלָה מִירְקָוִים סִינְיוֹן קִילּוֹן דָּסָס קָלוֹס לְעַזְעַן אַפְּמָסָס וְמַכְמִיסָּס הַלְּפָטוֹן נְגָמָן נְדוֹן נְגָמָן וְקָלָם מְפָסָס וְסָמָךְ דָּקָרִי נִיא מַלְאָקָה מִלְּאָקָה דָּקָרִי נִיא נְגָמָן (הוֹלֵן דָּקָרִי) וְנוּן בְּמַחְלָן בְּרוּנִין בְּרַבְּרַתְּבָן בְּרַבְּרַתְּבָן:

כabinet בית קולס נ-
מעות מפוזרות הרו
קולס "חביב להכרי"
קולס אהת מכאן ו-
גבין תנן רבנן
ומצאו חבירו ואמר
היא נירונית היא של
אמר כלום ולא עוד א-
עליה לא אמר כלום
דאמר רלמא אפוקי
נפל: מתרני מצא
הנדר גולות מקושרין
הרוי זה לא יגע בה
אם מכומה לא יגע
ומבריזו: גמ' מא
איןש אצניענו «
לית להו למריוח
לשבקנינו עד דארתי מ-
ליהו^ט קשור סימנא
אמר רב: 'במקורין'
נכט זוקל גולות לדידין היל דכ-
חמל היל דסוי מוקס פימי ויטול
ויכלי זומקס שמסתמן לפ' צו
סימן היל יגע צו דסוי מתן מלה כל-
טמן נשלפס היל יגע צו וניט צו
סימן מיידי מדקלהם וסס מגולס
ונעל ומכלוי וכן נעל (ד. כ) למל
מקה נזידס הס רוד יטלל קיבע
לסקורי ט' צ' צ' צ' סמן מיידי
וממיוקה היל נטמן נשלפס ומולע עלייה
דא ולידום דהיל היל יגע
נכט זוקל גולות לדידין היל דכ-
ספה בזים לטלון נטמיכ בנטמלן

הכי מקטריו להו ולחה
עוקבא בר חמא זבמה
אתו ומורתין איכא
ואיכא למיימר אינש
ספק הנינה^(ז) ואמר ר' אמר
רב ב' כל ספק הדונה כ-
נintel לא יחוור: מצא
לא גע בו מוגלה
מצא כי טמן באשנין
ךך אשפה לפנות א-
יהא בכובי וכסי הא
וכשי לא גע בסכניין
פפא אמר הא והא
כאן באשפה העשויה
שאיתנה עשויה לפנות
יאבידה מדעת הייא
עשוויה לפנות ונמלך
לרב פפא היינו דקנין
לפנות אלא לרוב זיביד
לפנות שכן דרכ' אען
קטנים: מהתני^(ט) זמ' ז-
הר' אלו שלו: מצא
ולחוץ שלו מהחיזו
אפלו^(ט) בתוך הבה
של אמרוים הן א

סוכו לדין רקון מסתמך קותם נון ימייחדו כו' סוכנויות סוכן דרגות
שכר ענד סמכה נוד' כבנעליים וויל' דמי מוקן וויל' נפה' כבודו דהמ' (בג' דף פ). לויו דהמ' רכשה כבנעל' חיש' דהנוקמיינו נגי' נמי' ברא' כל'ו וולך כי ימול' נמקומוה קהי' חייכ' כבנעל' מיל' וכון קולומת' דר' סוכ' וויל' חייכ' קלו' נבדק'ה קאנ' קרכ'ה מומך' וכון קדר'ה
עמא' אסוק' ספק קה' קגב'ה חייכ' כבנעל' מיל' כדרן קדר'ה מומך' וכון קדר'ה
דרה ג' סיטמא' קדר'ה דלעת' ה' כ' דמלמי' צבונימ' שעודה' דר' קדר'ה
ביבונ' סוכנתהו נמלמי' סול' קימת' ה' צדקה' וויל' נמי' זט' קרב'ה
דרכ'ם הספקה קה' נו' פירן' וויל' נפה' מסכתה נמלמי' ה' כ' ספק'ה
(ה' נמה') מיל' טלית' וויל' קולו'ס נאנ' גדר' ה' נדר' וויל' יגע'
סוכ' זט' וויל' יגע' זו' קפל'ו' זט' זו' פירן' דרכ' פועל'ס צמוניאיס'
לכל' ימול' דליך' חייכ' ליט'ב' קימינ' קש' דפְּשִׁיטָה דל' יחויכ'

עין משפט
נור מצוה

סא ב מ"י פט"ג
הרב צדקה הלכה 3
ענין דב' רשות ח"מ
רשות מ"מ: ע"כ
סב ג ד מ"י סס
סמן טומען בס שער פט"ג
סג ה מ"י סס שער פט"ג
ו מ"מ נסמן כבש
ח מ"מ סמן בס שער פט"ג
שד ו מ"י סס הולך ותוקף
סח ז מ"י סס שער פט"ג
טו מ"ז ע"כ סס שער פט"ג
טו מ"ז ע"כ סס שער פט"ג
סח ב מ"י סס פט"ג
סח צ מ"י סס שער פט"ג
ספ"ט ק"ר ראה סמן שער פט"ג
ספ"ט ל מ"ז סס הולך ותוקף י"ח
ספ"ט ס"י סס פט"ג י"ח
ע מ"ז סס פט"ג י"ח
ע ז ותכלת ט
בשנות ונדרת מ"ז
סמן בס שער פט"ג
עו מ"ז סס ק"ר
ועני בשנות ונדרת
טומען ע"כ סס שער פט"ג

רבינו חנאנא
כחזביה זה למורה
מהה בדורותם בדורותם
בראשם ונוגדים כסדר
והפכו בשניהם. והוא
אם היו עישורים מגדר
אזרע ריבניא בריבניא
באילין ורין ריבניא
וילסלאן. אבני בית קרא
בבית עוז'ה שער קורוק
בדודרו רימות ג' בנים
ועזיריך ג' גבירותי
ואם מזא מטבעת
בגבור וואחדר גבר
היא גונז החיב להכלה
אידר ל' היביזו ר' פ' וכוכב
נדון קדרה הריא כו' עד
עד צדקה ר' דודתוב וח'ן
מן האגר ולפניהם.
לטמבען דארמי' אס
אפקה ומוארכנא
מקטינה' מצא אחור ר' פ'
פי' היגגה סגירה מליל
בדון סוכן בחריזין אוון
לטמבען מעלה מאו ור' פ'
לטמבר אינש צעניז
הו לה' ספק ספק
שבשורות הר' הו
יבוזן ואוקטאנא בדור
טיל ואט לא לא לא
לטמבר אט שאול
אבא בר זבדא אשכח
אא שאיל לביר מאר
לא נבדת אית' אמר
אהדרה מאר לה'
אשכדר אט מירה
אשכחיה תנטיאשא
פי' מודין מליכין אודם
אודם דרכיתן אודם
ברת לאלהם. ווון
הашה מדדה את
מאצ' ציל טומן באשכח
יב. ווון. איט והונא
ומכדרין. וופיק ר' זבד'

ה) עי' גערון עורך חלך
סכתמ' וו' נמענלה מוה גמא
מייד עכ'יל' וגדרלה אקן
גס כלען גדרלי רבעיו וו'
וואז פֿי' טַקְבָּר.

אלן מציגות פרק שני בבא מציעא

מסורת הש"ם

תורה אוור השלמה
לא העשך זאת רצך
ולא תנצל לא לך
פעלה שביר עארך עד
בקה.
אל תראה את אורה
אחריך ואאת שוי בחרם
והדרתמת מוקה ושב
תשכט לאחוריך.
בדרים בכ בכ
ו תעשה לעזרתך ובן
תעשה לשפטותך ואחריך
אשר אנדער מאונז
ומצמאותך לא תחול
לחתומים: בדים בכ בכ
וניניס וכ על וכ ווין
את חמינו נמלנו ולכי
ולג מנהה גל מילך
וד מן השופטים מושך
שותך וממלך כשלות
וירוחות דלהם לדי' ווין
כלכך קף גע' גע' גע'
איזון קוול וייז נאכחו
טלט פריטום מס נסך
ו צו לאין כלון ממס
ו סס כל מל מסס
פאניס געלן ווינמי

הנחות ה'ב'ח
 (ט) סע' גמ' נמי נפיל
 מהליכת מחייב: (ט) שם
 נמי על גבי סלון ר' ממי:

מִסְמֵלָה נֶדֶת סַבִּיכָנָה:
כְּשֶׁנֶּאֱלָמָה כָּלָמִיד הַוְתָּחָם
וְוּוֹלוֹתָה: עֲזָרָן נֶגֶע פֻּלָּל
יְהִי סְעִילָס עַיְיוֹן: פִּי
הַגְּלָדָה מִלְּאָמָר תְּלִבָּה
רִישָׁתָה מִלְּאָמָר, וְתִּנְחַזֵּק
לְפָנֵי קְרָבָה, וְתִּנְחַזֵּק
מִיעִינָה דָּקָרָה גַּמְגָלָה מִינָה
מִזְמָרָה כָּלָמִיד הַוְתָּחָם
וְוּוֹלוֹתָה: אַלְכָלָה, כְּכָלָה:
צָמָנוֹתָה כָּלָמִיד הַוְתָּחָם
וְוּוֹלוֹתָה: כְּכָלָה, אַלְכָלָה

ממעות ונומן לפניו ומוכר
לו נומן » נטבָס ווּלְבָס
רל חַלְל מִיד מוֹיִז
מעות ונומן מעוצבותיו
וסתהן לאחלהן רַחֲלָה כֵּן
ונומיתן: כי אלנו טלא.
לאחלהן נפלו סאדי כסאולון
ולמי למעות צנמיהו
למי נפלו קיס לאס
לכסה כסאולון מומה
פירות מהצורה. מפלצת
סוי לודוין. סי סיינ
יין צדסה: גַּם' מהל
פושי מונחן על גדי^{גדי}
כשיין דלן גרסין
מתבע על גדי קליקע:
וילון. צל שולמי וו"ס
מארה כסאולון לדקמי
על האסולון במתבע:
בְּלֹעַמָּה

שְׁנֶפֶל משנים חייב להחזר. פלינו חן נו סמן לדין ממי שה

- נעוולם וממי שטניאת נקאה ית קודס צדיק ותנוול
- ונכך כבור ודליך שחייב נקחה נזקקה עמו ואינו מתייחס לעולם
- עם מהבב ימיוליג ל' כי כתביינו נלבשים וווכחים נו סמיהלו ונכך

עין משפט
נור מצוה

שע א מ"ז ס"ד מ' ח' קב"ה ס"ל מ' ח' קב"ה
שען דן טומ"ר ע"מ י"ג
הקב"ה מפ"ז כ' וטומ"ר כ' וטומ"ר
עה ב ד מ"י סס
ו' ס' קמג סס טומ"ר
עמ' ה מ"י סס ל"ל
ח' קמג סס טומ"ר
ט' ו' י"י טומ"ר זכ'ת
ו' ד ש' מ"י סס טומ"ר
ונמי"מ מנגה סס טומ"ר
ח' קמג סס טומ"ר
פ' צ' קמג סס ס' וטומ"ר
ס' וטומ"ר ח' מ"י
להק"ה מפ"ז כ' וטומ"ר
וב' ח' מ"י סס לאלה
קמג סס וטומ"ר כ' וטומ"ר
ס' ס' קמג סס כ' וטומ"ר
פ' צ' קמג סס כ' וטומ"ר

רביינו חננאל

היב להזכיר לא ניגן
ונפל מוחך שלשה
לפניהם היה להזכיר והוא זיין
וכו ורבץ פולג
הבה. אמר רبا
שנפלה חיבורו ונ
לכון לאיש שער מער
בל תגוז ומשם
תבונתם ומושם לא
תלה על התהילים עזיא
למרומם לברור איש איס
כבר עבר והשתא ה
דריה ישב על
לפניהם יהוזה ולאור איז
נמלך נוטלה עופר מע
השכלה והשכלה
שנתniaו העבילים וגס
אוין עטב אל
אתו תכל דחוא נפל ו
רבה מאן דחוא נפל ו
הנתקה ביל האלא שוק
בן יונה
בן יונה ביל האלא שוק
למוצאי בן סדא לשול
הרי היה שולחן
ר' אליעזר מדקני
כסא לשולחן היה
שלחוין הא על
אפי' צדורי ומונחים
זה הן על בזאנן וחוב
של שולחן הרוי אלו
בדקנין ריש ש' מ' ע
על השולחן עצמן
זה למוגדר, רק פי'

זהב פרק רביעי בבא מציעא

מפורת הש"ם

הא מה אני מקיים לא תנו באונאת דבריהם. כל סיכל לדילך
מדבצת דרכטן וול מוקמיין גלמי מייבי: **אם** הווא בן
גרים בו. פאיין וו קְרָבָן זמיטעל מעסס פְּרוֹטָוִו לְהַנְּזֵן זֶה הַסְּכִיל:

תורה או רשות
1 וגו' לא תונח לך
תולעתך גרים נקיים
באות מזבץ:
שותה בכ בכ
2 ולא תונח איש את
עטמך רשות אלוליך
כ' אמי יי אלוליך:
ויקרא כד י
3 ותמן המרום מקרב
עליםך קרכך אל
עמך לא תונח אש
אלה:
4 והקוץ כה כה
אלך נזק אדורך
תקומתך ותס רצביך
ב' אמר הד אדריך
יאושם שירש בחרה
וילוון חי' צהליות
נפוחה לפ'
ה' קרכן כהן זבונע
לדעתינו פוה לא לחייינו דה
סוממי סקדוטם פטוניין מן הקב"ה
וככל כהן על ידה: יהסמייה. מסרי
משבס ו מגינטמי: כי קהמר לו.
ה' טמי קולו בזון נס' וכמח נל
מכמן נס' וכמח ולג' בענימיו
ולמיטיש מטוס סאן כל סקדוט הול
סמי קהמר קדושים טמיין נלהמיין
ח' ייב קרכן זבונע נס' זבון ז
עמינו ומך זבון זבון נפטו זבון ז
כל סקדוט זבון זבון נס' וכמח
לכובניין זבון זבון נס' זבון ז
ע' איזה שירש בחרה
וילוון חי' צהליות נפוחה לפ'

גנחות הב"ח
תומ' ד"ס כלל
טהור ל"ט שטן נלכיד
(3) ד"ה מזח
מידיעין נועלם כגן
ן: (א) נ"ר כדתנן

מוספֵף ר'שׁוּי

ארכיאולוגיה מודרנית. כל ארכיאולוג נזכר בפרק דרכיו ימייך ג'מליהו-לארה. יינטו עלי מתחייב נחליהו-לארה כל מה למייבו בצל נבובות וופטורי כבאל דורות נס. זו גמאל קדרס סמיב ג'מליהו-לארה.

לכדיותם טום ליא מילוי טפי דקה
סමלאי סקיקומט פטווין מן סקונעס
ומכל סת' ען דה: קאממיה. נקייל
מנבָה וו ניגילטמַה: כייל קהמר כו'.

סתיי צהיל קויל באנ' דה' וכמהט ול'
מקמען דה' וכמהט ול' צענימטו
ולטמיזויס מיטס אנטן צל קלקט היל' גל'ל
סמי קהילער קדישס טמיהילוין

היינ' קלקט צזועעה נלי' סון' צל
עטמיטו וו' נס' קאיל נט' סון' צל
צ'ן קאיל נט' כמי' קהט דה' וכמהט
לְבָדִיעִינְגּוֹן מֵלֵךְ צָבָן דֵּקְגָּבָּה:

מגבעתינו וכחך: נוון. מי שיט נו
שור יפה למליצה מוחלט על מהל
סכמהנו נמדו עמו בועל סהמומי
שור חלם עם נגידים מוקלקן ראת
בגילו וכן מרגלית נהה (עם חמילמה)
למלחות עם חמילמה צבא מון

דמיאס. כפליס'ם: קטיעות. מון:

צמלהטם. צמך קמלמלהטס: אידי' דיבר סמסוּ נָעַג. ולפיקך נומאל וו ווילט מהלקיין. סה' סה' ליתן טעס נמס נומאל ז' רילוח נקט ליה ווילט קומלט שאלין כל אגדליסים צללוּ און מודמן ווילעטן ממוסס נאכלין הילג נזז צל עושה הוו יעד אה סט ננקל אה ננקל קולות ווילען סות' נומאל הוה עטמי' צי' אה נפוגה קיימ' ספזר ציט' נך' מזוכחה נמלגולו הוי קיימ' חפץ נך' קומוט מאה' ז' ז' : וכל דב' סמסוּ נָעַג צל' קידיעת הילס נומאל ז' נפוגה ה' נומאל: אבל מהחצאות לה נפוגה אה נומאל: אבל ס"ה. וויל' סטל' יולדין: ס"ג כל יורדי ניגינס עולין: דורך צ'ה. דבר סוגרניך אומניות מומן ז' וויל' פיי מלחנויות ומכל מוקס' ז' נאכלימ'ו מתכוון: וויללען

אה ממנו לא יאמר להם
בו שלא מכר מעולם ר'י
עה שאין לו דמים שהרי
בבו יוראת מאלהך א'ר יוחנן
אנוגאות ממון שהוא נאמר בו
אללהך ו' אלעו' אמר זיה
ומר זיה נתון להישוב וזה
בר יצחק כל המלכין פניהם
א אמרת דחוינא ליה דאויל
יב מערבא במאי והיר א'ל
הנים חוץ משלשה הכל ס'ד
שה שיירידין ואין עולין ואלו הן
המכונה שם רע לחבירו מכנה
; בר בר חנה אמר רב יוחנן

נוח
ה' ליהו נענט אה ג' ציק צילו עכיזות
ה' ציקלה סס י"ג מדך וכולא צכליה
וליס מלהמן סאיו זדיקיס נעלום:
נום

חוילו מטהר. כל שגדלו
בצ' נינו טפי משחית
ולפומטו צל לדיון כן
ושהו אוך יוזם קדשו
שנשא צוותם לא נזיכר

ובכ"י יהודיה אמר ר' יוסטרא אמר לך איסטרא אמר לך לא ה' כי אמר קדושים שחייב באחריותן חזיב דאיתרבו מבה' וכחש ושאיינו חייב באחריותו פטור דאם עית מבצעיתו ובחש:

מגילה ויהודה אמר אף המוכר ספר תורה אין לה שאנן לה אונאה לפ' שאנן קץ לדמיה בהמה מרנגולית אין לה אונאה מפני שהוא רוץ לאוונגן ורב' יהודיה הגי חשבי לה ותני לא

אך המוכר סום וסיף וחטיפות במלחמה אין להם אונאה מפני שיש בה חי נפש:
מןתני' בשם שאונאה במקה ומוכר קד
אונאה בדברים לא אמר לו בכמה חפץ זה
זה הוא אינו רוצה ליקח אם היה בעל תושבה
לע' בספרה לך יבר מוציאו הרשויות אה

אבותיך שנאמר יוגר לא תונה ולא תלחצנו גם' ח' ר² לא הנו איש את עמיתו באונאה רכרים הכהנים מדבר אתה אומר אונאתם כמוני בשעה ברבים או אינו אלא באונאתם ממוני אמר קנה אמר³ כי תמכרו מכר לעמך או מיד עמיך הרי אונאתם ממוני אמר הוא מה אני מקים לא הנו איש את עמיתו באונאתם רכריםaea בא בצד אם היה בעל השובה אל אמר לו זכרו מעשיך הראשונים אם היה בן נשים אל אמר לו זכרו מעשה אבותיך אם היה נבילה וטירוף שקצים לו פה שאכל נבלות וטירופת שנאמרה מפי רומים בא ללימוד תורה שכן יסורי אין עליו⁴ אם הגבורה יאם היו חלאים בגין עליו או שהיה מכביר את בניו אל יאמור לו כרך שאמרו לו סביריו לאיוב ה' לאילו יראם כסמלב

אבר קי' אם הי' מרים מבקשין תחת כלנו אצל פלוני שהוא מוכך תבאה וירא אמר אף לא יתלה עניינו על המקה¹⁵ הדרבר מסור לב וככל דבר המשור לב נאמר אונאות דברים מישום ר' ש' בן יהוא גדור אונאות הדברים ויראת מאלהך וזה לא נאמר בו ויראת הבגנוו זה במנונו רבי שמואל בר נחמני לא ניתן להישבעת הנא קמיה דבר נחמי חבירו ברבים כאלו שופך דמים אל שפר סומק ואתי חזרא אמר ליה אבי לר' דב' באחוורי אף דאמר רבי חנינא הכל יורדן אלא אם כל הזרין לגיהנם עולם חוץ משכבה על איש איש זומלני פני חבירו ברביבס מלכינו ¹⁶ ע"ג דריש ביה בשמיה אמר

ה ו מעסדים טוויסת הילך נעל הקומית צבאי עבירה זו
צבאייה ו גורמת לו דחין הדרס חיפוי מעלה מיה
ד ואלהם מלמן לדחמי (מיכם ל' נא) דכעלי מסודג

ב^ה

עין משפט
ור מצוה

קראה א מי פ"ד מ'
 מלכיה כל' ג' ע' מ'
 נון קען טו"ש ע' מ'
 קען ב' קען ס' פ' מ'
 טו"ש ע' ס' פ' מ'
 ג' קען ס' פ' מ'
 מאונצ'ה כל' ח' טו"ש
 קראה א מי פ"ד מ'
 מלכיה כל' ג' ע' מ'
 קען ח' ו' ס' ו' מ'
 ס' פ' מ'
 קען ז' קען ס' פ' מ'
 טו"ש ע' ס' פ' מ'
 קעט ז' קעט ס' פ' מ'
 י' טו"ש ע' מ'
 ס' פ' מ'
 קעט ב' מ' פ' מ'
 דיעות כל' ח' מ'
 מלכלה מאונצ'ה כל' ח' מ'
 טו"ש ע' קען ס' פ' מ'
 קען ל' מ' מ' מ'
 טו"ש ע' קען ס' פ' מ'
 קען ס' פ' מ'

זהב פרק רביעי בבא מציעא

עין משפט
נור מזכורה

ב

ממסות דהמג' ב' קמנכל למ' השפינה
ע עמייק מעלו כר מממי עיכרל
לן זן לו שמריו דקמודע ליה. ס' ג'
רבנן: **רבנן** איתו לד' חמרא.
המקרים: רבנן גוטסן לאחטנטן שאטטא מיגמו^ת
מטבונס דהמג' דהמג' דהמג' (ז' ג').
וילאייד מעכברין עלייזון דן דמיין
הטל מזיגן למאג' דלכטן ברייס דרכ'
יוקם נער (וילאייד) זין טמא
להמג' נאנה פליק סטולויל'ין כל מהרלע
דלאן דרי עט מלט מיל' זנו חמרא
טוו וצפליך חד דיני מומנות
סוויל' (וילאייד). להמג' אל ימאל סמוג
טלס קולדנס וויאס נלאה לאס יס סס
כ' ג' נאנגד מאכדי קעננס זוילס וויאס
לנו חן יונאקה סטטט דמייגה עט חד
תהי דקלטן (וילאייד) בזינוגס סטטס צי'
הלאס ומיטוא קעס דנטסטטט סטטס דק' ג'
לילכ' דעיקר מזיגן דרייס דמוני
ממיינ' זבנונג ז' קליקס מיס וויאס
לכטט זיינ' פטלווי דוקול דרלי ווילאך
הטנונג זיינ' מזיגן דקלטן דלאן ימאל
פלייס דלאן ימאל קמנוג צלען ימאלכו
' ז' מאכדי גודלה דמנוג בזינ' ז'
חכל למ' ימאל מ' ע' יזחטו ז' ז' וויאן
ב' ז' קול מוקפין עלייס חד סלי^ת
כ' ג' ומיטוא בירטעלט מנטט דמייגי
בזינוג זין ממאט:

ז. את שמו זך מודע לה לא מוקני
טיפא לא ימכרנו בחנות אלא א"ב מודיעו ולא להנוגע אע"פ שמודיעו מכל
דרישה אע"ג דלא מודיע לה אמר רב יהודה ר'ק אין מערבי שמרים של
אםש בשל יום וום בשל איש אבל גנות לו את שמויו תניא נמי
תני רבינו יהודה אמר אבל השופת יין להכניו ה' לא יערכ שאל אםש בשל יום
לא של יום בשל אמש מערב של אמש בשל אמש ושל יום בשל
ום: מי שנחערב מים בינו ה' לא ימכרנו בחנות אלא א"ב מודיעו וכו':
ובבא איתו ליה חמרה מהנותא מוגינה טעםיה לא הוה בסיס שדריה
לחנותא א"ל אבי והוא אנן הנן ולא להנוגע אע"פ שהודיעו א"ל ימונא דידי
מידיע יידע וכי תמא דעתנו שהנוגן להטיל מים בינו יטיל וכו': תנא למחרצה לשוליש ולרביע
אמר רב יובין הגנותה שננו: **מתני**⁵ רבינו יהודה אומר לא יתפרק החנוני
קליות וגונזין לתינוקות מפני שהוא מרגילן לבא אצליו וחכמים מתירין
לא יפחוות את השער וחכ'א יזכיר לטוב לא יבור את הגיטין דברי
ocabא שאל והכם מתרין זומדים שלא יבור מעל פי מגורה שאינו אלא
גונזוב את העין ע"מ מפרנסין לא את האדם ולא את הבבמה ולא את הכלים:
שם⁶ Mai טעמי יהו דרבנן דאמר ליה أنا מפליגנא אמגוני ואת פלייג
שיטקי: ולא יפחוות את השער וחכ'א יזכיר לטוב וכו': Mai טעמי דרבנן
מיושם

מסורת הש"ם

ונגידו יוו' דב' ב' ב' ב' ב' ב'

הגהות הב"ח

הנחות הנ"ר

[א] מ' מיל' ק"ל נ"ר כ"ג, גורלה סכל"ר נטפלת בזבוב נו' טבילה כהנחות ונל' רישון דתמיון (ונמ"ה) כב' צבוי כמ"מ לכהן מטה. וודקה ר' ד"ר. נ"ז כב' צבוי כמ"מ לכהן מטה. וודקה ר' ד"ר. נ"ז כב' צבוי כמ"מ לכהן מטה. וודקה ר' ד"ר.

[ב] כב' צבוי כמ"מ לכהן מטה. וודקה ר' ד"ר. נ"ז כב' צבוי כמ"מ לכהן מטה. וודקה ר' ד"ר.

[ג] כב' צבוי כמ"מ לכהן מטה. וודקה ר' ד"ר. נ"ז כב' צבוי כמ"מ לכהן מטה. וודקה ר' ד"ר.

וכן פ' סכל"ר:

מוסך רשי
השופטה, ליטס (בתקופת
גיטין) סח. סנהדרין קפ. וחולין
(ט). **טוקן בק' (קון) מעלה**
נכמת ממל' אל כל' (זוויל)
(קעב). שהוא מריגלון
לבא אצלם. צלחומיטים
טלטום חומן (בנימויו)
כלניום (בנימויו) (בצ'
(כא). **שיסקי. סקידין**
(קעב).

